

จดหมายฝากของยอห์น

โดย
โอลิเวอร์ ปี. กรีน

จดหมายฝากฉบับที่สองของยอห์น

2 ยอห์น

- 1) ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียบน มายังท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ และบรรดาบุตรของเธอ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น และมีใช่แต่ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่คนทั้งปวงที่ได้รู้จักความจริงก็รักด้วย
- 2) เพราะเห็นแก่ความจริงที่อยู่ในเราทั้งหลาย และซึ่งจะดำรงอยู่กับเราเป็นนิตย์
- 3) ขอพระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และจากพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรแห่งพระบิดา สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายในความจริงและในความรัก
- 4) ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นบุตรของท่านดำเนินตามความจริง ตามที่เราได้รับพระบัญญัติจากพระบิดา
- 5) และท่านสุภาพสตรี บัดนี้ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน มิใช่เหมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าเขียนพระบัญญัติใหม่ให้แก่ท่าน แต่เป็นพระบัญญัติที่เราได้มีมาแล้วตั้งแต่เริ่มแรก นั่นก็คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน
- 6) และความรักนั้นก็คือ การที่เราทั้งหลายดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์ นี่เป็นพระบัญญัตินั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อท่านทั้งหลายจะดำเนินตาม
- 7) เพราะว่ามีผู้ล่องลงเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก คือคนที่ไม่รับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ คนนั้นแหละเป็นผู้ล่องลงและเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์
- 8) ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพื่อเราจะได้ไม่สูญเสียสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว แต่จะได้รับบำเหน็จเต็มที
- 9) ผู้ใดละเมิดและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร
- 10) ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระโอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าขอพรให้เขาเลย
- 11) เพราะว่ามีผู้ที่ขอพรให้เขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น
- 12) ข้าพเจ้ายังมีข้อความอีกหลายข้อที่จะเขียนมาถึงท่าน แต่ก็ไม่อยากจะเขียนด้วยกระดาษและน้ำหมึก ข้าพเจ้าหวังใจว่าจะมาหาท่าน และสนทนากันต่อหน้า เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม
- 13) บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้ ผากความระลึกถึงมายังท่าน เอเมน

จดหมายฝากฉบับที่สองได้วางรากฐานสำคัญถึงเรื่องการดำเนินชีวิตส่วนตัวของผู้เชื่อในทุกวันนี้ซึ่ง “มีผู้ล่องลงเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก” (ข้อ 7) ผู้ล่องลงนั้นมีอยู่ “เป็นอันมาก” ในยุคสมัยของยอห์น และในทุกวันนี้ก็ยังมีมากขึ้นไปอีก

คำไขที่สำคัญใน 2 ยอห์น คือคำว่า “ความจริง” ซึ่งอ้างอิงถึงความจริงทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสำแดง หรือพระวจนะทั้งหมดของพระเจ้า

พระวจนะของพระเจ้าคือสิทธิอำนาจเดียวเท่านั้นสำหรับหลักคำสอนและคำแนะนำถึงชีวิตและการประพฤติตนในแต่ละวันของผู้เชื่อ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการใส่ใจจากพระเจ้า และพระคัมภีร์ทุกตอนเป็นประโยชน์แก่เรา (2 ทิโมธี 3 : 16, 17)

“ความจริง”

ข้อ 1 “ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียน มายังท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ และบรรดาบุตรของเธอ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น และมีใช่แต่ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่คนทั้งปวงที่ได้รู้จักความจริงก็รักด้วย”

“ความจริง” และความรัก ไม่สามารถแยกจากกันได้ในชีวิตคริสเตียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงบั้นปลาย พระเยซูทรงเป็นความจริง พระวจนะก็เป็นความจริง (ยอห์น 14 : 6 ; 17 : 17) พระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 ยอห์น 4 : 8) ความจริง พระเจ้าพระคริสต์ และความรัก คือส่วนสำคัญในความเชื่อคริสเตียนที่ไม่สามารถแยกจากกันได้

ในข้อแรกนี้ ยอห์นผู้เป็นที่รัก ได้ระบุถึงผู้อ่านของท่านว่าเป็น “ท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ และบรรดาบุตรของเธอ” บางคนกล่าวว่าคำพูดนี้เล็งถึงคริสตจักร แต่คำนี้สำหรับผมดูเหมือนเป็นหลักฐานว่า “ท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้” คือสตรีคริสเตียนผู้ซึ่งได้ต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ยอมรับหลักคำสอนของพระคริสต์ และเป็นแบบอย่างถึงพระคุณอย่างแท้จริง ควบคู่ไปกับบรรดาบุตรของเธอ บ้านของเธอเป็นบ้านในแบบที่บ้านของคริสเตียนทุกคนควรจะเป็น ข้อนี้ทำให้ผมนึกถึงบ้านของมารีย์ มารธา และลาซารัส ที่ซึ่งพระเยซูทรงรักที่จะเสด็จไปเยี่ยมเยียน

ในความเป็นไปได้ทุกอย่าง สตรีที่ทรงเลือกไว้ซึ่งได้ถูกกล่าวถึงในที่นี้ ได้ยินถึงพระกิตติคุณและได้ถูกนำมาถึงความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์อันสามารถช่วยให้รอดได้ผ่านทางพันธกิจของยอห์น และถ้าเธอยังไม่ได้รับการช่วยให้รอดผ่านทางพันธกิจของท่าน อย่างน้อยเธอก็ได้รับคำสอน ความเข้าใจ และการเสริมกำลังโดยทางนั้น เป็นไปได้ว่าผู้เชื่อคนนี้ได้เขียนจดหมายถึงยอห์นเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับพวกผู้สอนเทียมเท็จและพวกปฏิบัติพระคริสต์ ซึ่งมีอยู่แล้วตั้งแต่ในช่วงเวลานั้น และเป็นที่ชัดเจนว่าจดหมายฝากของยอห์นเป็นคำตอบของคำถามของเธอนั้น

ยอห์นกล่าวถึงสตรีที่ทรงเลือกไว้ผู้นี้ว่าเป็นผู้ที่ท่านรัก “เนื่องด้วยความจริงนั้น” แล้วท่านก็กล่าวถึงความจริงที่ว่าผู้เชื่อแท้ทุกคนจะรักผู้เชื่อคนอื่นๆทุกคนด้วย เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วและไม่รักคริสเตียนคนอื่นๆ เพราะเราทุกคนล้วนเป็นอวัยวะของกายเดียวกัน คือพระกายของพระคริสต์หรือคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ความรักที่แท้จริงไม่ได้มีอยู่ในระหว่างผู้เชื่อกับผู้ที่ไม่เชื่อ ในที่นี้หมายความว่าระหว่างผู้เชื่อกับผู้ที่ไม่เชื่ออาจมีความรักในแบบที่มนุษย์รู้จักอยู่จริง แต่ไม่ใช่ความรักในลักษณะที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก

ข้อ 2 “เพราะเห็นแก่ความจริงที่อยู่ในเราทั้งหลาย และซึ่งจะดำรงอยู่กับเราเป็นนิรันดร์”

ข้อนี้ต่อเนื่องมาจากข้อ 1 ในอีกนัยหนึ่ง ยอห์นและผู้เชื่อคนอื่นๆรักสตรีผู้นี้และบรรดาบุตรของเธอเพราะพวกเขารักความจริง ผู้เชื่อแท้ทุกคนเป็นผู้ครอบครองความจริงและความรักของพระเจ้า และมีความชื่นชมยินดีในการอยู่ร่วมกันและการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อคนอื่นๆ ความจริงได้นำให้แต่ละคน แต่ละครอบครัว เพื่อนบ้าน และชุมชน มาอยู่ร่วมกันด้วยความรักซึ่งกันและกันอย่างอบอุ่น โดยเห็นแก่ความจริงนั้น เราจึงรักทุกคนที่เป็นของความจริง อาจมีบางกรณีที่เราอาจไม่ได้รักในทุกๆอย่างของคนอื่นๆกระทำ แต่เรารักคนทุกๆคน “เพราะเห็นแก่ความจริงที่อยู่ในเราทั้งหลาย”

พระเยซูตรัสว่า “และท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย” (ยอห์น 8 : 32) กับโรมัส พระองค์ตรัสว่า “เรา...เป็นความจริง” (ยอห์น 14 : 6) พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อพวกสาวกของพระองค์ว่า “ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17 : 17) ความจริงเดียวกันนี้ดำรงอยู่ในใจของผู้เชื่อทุกคน “และซึ่งจะดำรงอยู่กับเราเป็นนิรันดร์” เราจึงไม่เพียงแค่ว่าได้ครอบครองความจริงเท่านั้น แต่ความจริงจะดำรงอยู่กับเราตลอดไป ผู้เชื่อนั้นบังเกิดใหม่โดยพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่ พระคริสต์ทรงอยู่ในผู้เชื่อ ผู้เชื่อที่อยู่ในพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้ ความจริงก็อยู่ในผู้เชื่อและผู้เชื่อที่อยู่ในความจริง ถ้าเราบังเกิดใหม่แล้ว ความจริงก็ดำรงอยู่กับเราทุกวัน ทุกขณะในทุกโมงยามแห่งชีวิตของเราบนโลกนี้ และจะดำรงอยู่กับเราตลอดเป็นนิรันดร์ คือชั่วนิรันดร์

หัวใจของผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนเป็นบ้านถาวรสำหรับความจริง และความจริงได้รับการต้อนรับในนั้น พระเยซูทรงเป็นความจริง มารเป็นผู้มูสา และเมื่อพระเยซูเสด็จมา มารก็ออกไป คุณอาจมั่นใจได้โดยแท้ที่แห่งใดที่มารดำรงอยู่ ความจริงก็ไม่ได้ดำรงอยู่ในที่แห่งนั้น เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะรับใช้ทั้งความจริงและคำมูสา เป็นไปไม่ได้ที่จะรับใช้ทั้งพระเจ้าและมาร

ข้อ 3 “ขอพระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และจากพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรแห่งพระบิดา สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายในความจริงและในความรัก”

พระคุณเป็นดั่งปลายยอดปิระมิดแห่งพระพรฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเราได้รับทางพระเยซูคริสต์ ในฮีบรู 2 : 9 พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงความจริงของพระเจ้าที่ว่า พระคุณของพระเจ้าอนุญาตให้พระเยซูทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน พระคุณของพระเจ้าถูกแสดงออกมาในความรักของพระเจ้า ความรักที่อนุญาตให้พระเยซูทรงรับสภาพเนื้อหนัง และได้ทรงชิมความตายในร่างกายนั้นเพื่อมนุษย์ทุกคนและเพื่อรับเอาความบาปของทั้งโลกไปเสีย พระคุณนำมาซึ่งพระเมตตา และหากปราศจากพระคุณก็จะไม่มีความเมตตา พระคุณคือความโปรดปรานทุกอย่างที่ไม่คู่ควรและไม่น่าจะได้รับ และพระคุณนำพาพระเมตตามาให้แม้จะไม่ได้มีเหตุอันสมควร พระคุณเดินนำหน้าพระเมตตา และโดยพระคุณของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าก็ได้ถูกแสดงออกมาเมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน ด้วยเหตุนี้ โดยทางไม้กางเขนของพระองค์ เราจึงได้พบกับ “พระเมตตาคุณ และสันติสุข” พระเยซูตรัสว่า “เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านแล้ว สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14 : 27)

อิสยาห์ก็ได้กล่าวว่า “ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น [พระเยซู] พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์...” (อิสยาห์ 26 : 3)

สังเกตว่ายอห์นได้กล่าวว่า “พระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา” พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นผู้ที่รักเรามากจนพระองค์ทรงเต็มพระทัยส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เราจึงชื่นชมยินดีในพระองค์ (โรม 5 : 11) เพราะเป็นพระองค์ที่ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าให้พระเยซูทรงเป็นผู้ชำระหนี้บาป (1 เปโตร 1 : 18 - 23) พระคุณ พระเมตตา และสันติสุข เป็นของเราเพราะพระเจ้าพระบิดาทรงรักเราและองค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

ยอห์นได้กล่าวถึงความจริงอันสำคัญเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ในจดหมายฝากฉบับที่สองนี้ คือ “พระบุตรแห่งพระบิดา” พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ของพระเจ้า พระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์ชื่อเยซู ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพราะพระคุณของพระเจ้า

ถ้อยคำปิดท้ายในข้อ 3 (“ในความจริงและในความรัก”) ไม่ได้เชื่อมโยงกับองค์พระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรแห่งพระบิดา แต่เชื่อมโยงกับ “พระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุข...สถิตอยู่กับท่านทั้งหลาย” ในที่นี้ยอห์นกำลังอธิษฐานว่า พระคุณ พระเมตตา และสันติสุข “ในความจริงและในความรัก” จะถูกแสดงออกและถูกทำให้เป็นที่ประจักษ์ และผ่านทางครอบครัวนี้แก่ผู้ที่ท่านเขียนถึงว่าผู้อื่นอาจจะได้มารู้จักกับพระคุณ พระเมตตา และสันติสุขจากพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นของเราผ่านทางคำพยานของพวกเขา เมื่อเราดำเนินอยู่ในความจริงและในความรัก เราก็ได้เชิญชวนผู้อื่นให้มารู้จักกับความจริงและมารับความรักของพระเจ้า

ข้อ 4 “ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นบุตรของท่านดำเนินตามความจริง ตามที่เราได้รับพระบัญญัติจากพระบิดา”

ในที่นี้ยอห์นกำลังแสดงความชื่นชมยินดีอย่างมากของท่านที่ท่านได้รู้ว่าบรรดาบุตรของสตรีที่ทรงเลือกไว้ผู้นี้ดำเนินในความจริงและในความรักของพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยที่คำพยานของครอบครัวที่แสนวิเศษนี้จะถูกเผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ

ยอห์นไม่ได้บอกเราว่าคำพยานถึงความจริงและความรักอย่างไม่ธรรมดาของมารดาและบุตรทั้งหลายเหล่านี้ที่ท่านรู้มาเป็นอย่างดี แต่คำพยานเช่นนี้ก็สอดคล้องกับมาตรฐานความเชื่อคริสเตียนตามหลักพระคัมภีร์ ยอห์นกล่าวว่า “ดำเนินตามความจริงตามที่เรารับพระบัญญัติจากพระบิดา” และพระบัญญัติที่ได้รับจากพระบิดาก็คือ “คือให้เราทั้งหลายเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ และให้เรารักซึ่งกันและกัน” (1 ยอห์น 3 : 23)

นายคูกชาวฟิลิปปีได้รับคำสอนว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” (กิจการ 16 : 31) ในยอห์น 4 : 46 - 54 เราอ่านพบเรื่องของขุนนางคนหนึ่งที่มาหาพระเยซูเพื่อขอให้ทรงรักษาบุตรชายของเขา เขาได้เชื่อและได้รับการช่วยให้รอดพร้อมทั้งครัวเรือนของเขาด้วย ความรอดเป็นพระพรของครอบครัวจากพระเจ้า ผมไม่ได้กำลังบอกว่าทุกๆครอบครัวนั้นจะเป็นคริสเตียนทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ และจะไม่มีวันเป็นเช่นนั้น แต่ผมกำลังบอกว่าพระเจ้าทรงประสงค์เช่นนั้น เป็นเรื่องน่าเศร้าเมื่อบรรดาบุตรหลานไม่ได้ดำเนินตามรอยผู้ปกครองที่อยู่ในทางของพระเจ้า และโดยส่วนตัวผมเชื่อว่า ถ้าเราดำเนินตามคำแนะนำของผู้มีปัญญาในพันธสัญญาเดิมโดยการ “ฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป” ถ้าเราพุ่มพูกบุตรหลานของเราให้อยู่ในความยำเกรงและในทางของพระเจ้า พวกเขาจะมาถึงความรอด บางทีอาจไม่ได้รวดเร็วอย่างที่เราร้องขอให้พวกเขามาถึง แต่ “ความรอดของครอบครัว” เป็นมาจากพระเจ้า หัวใจของยอห์นเป็นสุขและท่านชื่นชมยินดีอย่างมากที่ครัวเรือนนี้ดำเนินอยู่ในความจริง มีชีวิตอยู่ในความจริง และรักอย่างที่พระบิดาทรงบัญญัติไว้ให้คริสเตียนรักซึ่งกันและกัน

ข้อ 5 “และท่านสุภาพสตรี บัดนี้ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน มิใช่เสมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าเขียนพระบัญญัติใหม่ให้แก่ท่าน แต่เป็นพระบัญญัติที่เราได้มีมาแล้วตั้งแต่เริ่มแรก นั่นก็คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน”

สาวกผู้เป็นที่รักได้อนุมานว่าพระบัญญัติพื้นฐานของคริสเตียนข้อนี้จะเป็นที่เข้าใจดีในกลุ่มคนที่ท่านเขียนถึงอยู่แล้ว ความเชื่อคริสเตียนแท้จะนำมาซึ่งความรักระหว่างพี่น้องเสมอ ยอห์นไม่ได้เขียนพระบัญญัติใหม่ “แต่เป็นพระบัญญัติที่เราได้มีมาแล้วตั้งแต่เริ่มแรก” (“เริ่มแรก” ในที่นี้หมายถึง ช่วงเวลาเมื่อพระกิตติคุณเรื่องพระคุณอันอัศจรรย์ของพระเจ้าเริ่มเป็นที่รู้จักในพระกิตติคุณยอห์น 15 : 12 - 17)

ความรักต่อกันและกันระหว่างพี่น้องนั้นเป็นพระบัญญัติทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับผู้เชื่อทุกคน ด้วยเหตุนี้ สิ่งนี้จึงถูกประยุกต์เข้ากับสตรีที่ทรงเลือกและบรรดาบุตรของเธอ ยอห์นได้ใช้เวลาไปมากกับพระบัญญัติพื้นฐานของคริสเตียนข้อนี้ ท่านรักที่จะดำรงอยู่ในสิ่งนี้ ท่านรักที่จะกล่าวกระตุ้นเตือนบรรดาผู้เชื่อในเรื่องนี้ พระบัญญัติแห่งรักได้ถูกประทานมาโดยพระเยซู และผู้เชื่อทุกคนควรเชื่อฟังพระบัญญัตินี้

พระบัญญัติของโมเสสเรียกร้องความรัก (เลวีนิติ 19 : 18 ; เฉลยธรรมบัญญัติ 6 : 5 ลูกา 10 : 27) ส่วนพระบัญญัติของพระคริสต์เป็นความรัก “และความหวังใจมิได้ทำให้เกิดความละอาย เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (โรม 5 : 5) “ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4 : 7 - 8) ด้วยเหตุนี้ พระบัญญัติของพระคริสต์จึงแทนที่พระบัญญัติของโมเสส เพราะพระเยซูทรงสำเร็จทุกๆขีดและทุกๆตัวอักษรในพระบัญญัตินั้น พระเยซูตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายพระราชบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์เสีย เรามิได้มาเพื่อจะทำลาย แต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ” (มัทธิว 5 : 17) ในกาลาเทีย 5 : 14 เปาโลบอกกับเราว่า “เพราะว่า พระราชบัญญัติทั้งสิ้นนั้นสรุปได้เป็นคำเดียว คือว่า ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’” พระบัญญัติของพระคริสต์ (พระบัญญัติแห่งรัก) ไม่ได้ถูกจารึกไว้ในแผ่นศิลา แต่ในหัวใจของผู้เชื่อ (ฮีบรู 8 : 8 - 10)

ข้อ 6 “และความรักนั้นก็คือ การที่เราทั้งหลายดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์ นี่เป็นพระบัญญัตินั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อท่านทั้งหลายจะดำเนินตาม”

“ความรักนั้น” ความหมายในที่นี้คือเราได้พิสูจน์ความรักของเราเมื่อเราดำเนินตามพระบัญญัติของพระเยซู และพระบัญญัติของพระองค์ก็ทำให้เราเชื่อในพระนามของพระองค์และรักซึ่งกันและกัน เมื่อเราดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์ เรา ก็ได้แสดงหลักฐานแห่งความรักของเราต่อพระเจ้า

“นี่เป็นพระบัญญัตินั้น” ในอีกนัยหนึ่ง นี่คือ “พระมหาบัญญัติ” ในมาระโก 12 : 28 - 31 เมื่อธรรมาจารย์คนหนึ่งถามพระเยซูว่า “พระบัญญัติข้อใดเป็นเอกเป็นใหญ่กว่าบัญญัติทั้งปวง” พระเยซูตรัสตอบว่า “พระบัญญัติซึ่งเป็นเอกเป็นใหญ่กว่าบัญญัติทั้งปวงนั้นคือ...พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสิ้นสุดความคิด และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน' นี่เป็นพระบัญญัติที่เป็นเอกเป็นใหญ่ และพระบัญญัติที่สองนั้นก็เป็นอย่างเดียวกันคือ 'จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง' พระบัญญัติอื่นที่ใหญ่กว่าพระบัญญัติทั้งสองนี้ไม่มี”

ในยอห์น 13 : 34 - 35 พระเยซูตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา”

บรรดาผู้ล่องลอย และ วิธีปฏิบัติต่อพวกเขา

ในหกข้อแรกของจดหมายฝากฉบับที่สองนี้ ยอห์นได้ชี้ให้เห็นอีกครั้งว่าผู้เชื่อควรจะรักกันและกันและควรจะมีสามัคคีธรรมกับกันและกันในความจริง นี่คือพระบัญญัติของพระคริสต์

ในข้อท้ายๆของจดหมายฝากของสาวกผู้เป็นที่รัก ได้ชี้ให้เห็นและเน้นย้ำอย่างชัดเจนถึงแนวทางที่ผู้เชื่อควรปฏิบัติต่อบรรดาผู้ล่องลอย หรือพวกที่สั่งสอนและเทศนาหลักคำสอนเทียมเท็จ

ข้อ 7 “เพราะว่ามีผู้ล่องลอยเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก คือคนที่ไม่รับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ คนนั้นแหละเป็นผู้ล่องลอยและเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์”

แม้กระทั่งในสมัยของยอห์น ผู้เชื่อก็ต้องระวังตัวอยู่ตลอดเวลาเพราะตั้งแต่ตอนนั้นก็ยังมีผู้ล่องลอยจำนวนมากที่ออกปฏิบัติการแล้ว คือผู้ล่องลอยที่ไม่ยอมรับว่า “พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์” นี่หมายความว่าคนพวกนี้สอนว่าพระเยซูทรงเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง แน่แน่นอนว่าเป็นมนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่ เป็นผู้สอนที่ยิ่งใหญ่ แต่ก็เป็นแค่มนุษย์ ไม่ใช่พระเจ้าที่เสด็จมาบังเกิด ไม่ใช่พระเจ้าที่ทรงรับสภาพมนุษย์ ใน 1 ยอห์น 4 : 2 - 3 ยอห์นได้เตือนเกี่ยวกับผู้ล่องลอยเหล่านี้ คือวิญญาณเทียมเท็จ ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ และปฏิปักษ์พระคริสต์ ใครก็ตามที่ปฏิเสธการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ก็เป็นผู้ล่องลอยและปฏิปักษ์พระคริสต์ (1 ยอห์น 2 : 18 ; 4 : 3)

ในมัทธิว 24 : 4 - 5 พระเยซูตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่องลอยท่านให้หลง ด้วยว่าจะมีหลายคนมาต่างอ้างนามของเรา กล่าวว่า 'เราเป็นพระคริสต์' เขาจะล่องลอยคนเป็นอันมากให้หลงไป”

เปาโลก็เตือนทิโมธีว่า “แต่จงเข้าใจข้อนี้ด้วย คือว่าในวันสุดท้ายนั้น จะเกิดเหตุการณ์กลียุค เหตุว่าคนจะเป็นคนรักตัวเอง...เขามีสภาพทางของพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย...ถึงจะเรียนกันอยู่เสมอ แต่ก็ไม่มีใครเรียนรู้ถึงความจริงเลย” (2 ทิโมธี 3 : 1 - 7 บางส่วน) ในทุกวันนี้ บรรดาผู้ล่องลอยและผู้สอนเทียมเท็จต่างโจมตีเรื่องการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์จากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์มากอย่างไม่เคยมีมาก่อน แม้ว่าจะมีผู้สอนเทียมเท็จมากมายในช่วงเวลาของยอห์น แม้จะมีผู้สอนเทียมเท็จมากมายในช่วงเวลาของเปาโล และพวกนั้นก็ยังมีอยู่แล้วนับตั้งแต่ตอนนั้น แต่ในทุกวันนี้เรามีวิญญาณของปฏิปักษ์พระคริสต์ที่แฝงตัวมาอย่างแยบยลมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราเคยมีในอดีตที่ผ่านมา หลายคนแสดงตัวว่าเป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐที่ยืนอยู่เบื้องหลังธรรมาสันตศักดิ์สิทธิ์และกล่าวถ้อยคำมากมายที่ชักนำผู้คนที่โอนานา ไร้เดียงสา และบางครั้งคนที่โง่เขลา ให้หลงผิดไป คนเหล่านี้มีปริญญาทางศาสนศาสตร์ พวกเขาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง และพวกเขาผสมผสานพระกิตติคุณเข้ากับคำล่อลวงของพวกเขาเพื่ออำพรางการล่องลอยของพวกเขา ดังนั้น ผู้ฟังของพวกเขาหลายคนก็เสมือน

ได้รับยาพิษดังกล่าวเข้าไปจนถูกทำลาย ไม่ได้รู้เลยว่าพวกเขา กำลังฟังบรรดาศัตรูของพระเยซู ผู้รับใช้ของซาตานเช่นนี้จะประกาศพระคริสต์ว่าเป็นมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ ผู้สอนที่ยิ่งใหญ่ แพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ และผู้ก่อตั้ง “ศาสนา” ที่ยิ่งใหญ่

แต่พระเยซูไม่ได้เสด็จมาในโลกนี้เพื่อก่อตั้งศาสนาที่ยิ่งใหญ่ พระองค์เสด็จมาเพื่อแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด พระเยซูไม่ได้ทรง “ก่อตั้ง” ศาสนาคริสต์ พระองค์ทรงเป็นศาสนาคริสต์ ไม่นานมานี้มีกระแสการฟื้นฟูใหญ่ “คริสตจักรสัมพันธ” เกิดขึ้นในอเมริกา แต่ไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นการฟื้นฟูศาสนาคริสต์ คนๆหนึ่งอาจเข้าร่วมคริสตจักร สนับสนุน คริสตจักรนั้นๆ และไปร่วมการประชุมของคริสตจักรนั้นๆ แต่ก็ยังคงหลงหายอย่างน่าเศร้าพอกๆกับคนนอกศาสนาที่ไม่เคยได้ยินถึงพระนามของพระเยซูเลย ที่จริงแล้ว คนนอกศาสนาที่ไม่เคยได้ยินถึงพระนามของพระเยซูมาก่อนยังไม่มี ความผิดจากการหมิ่นประมาทพระองค์อย่างรุนแรงเหมือนอย่างผู้ที่เคยได้ยินพระกิตติคุณแล้ว แล้วยังพยายามปรับให้พระกิตติคุณเข้ากับความคิดและความเชื่อส่วนตัวแทนที่จะพยายามปรับให้ชีวิตของตนเข้ากับพระกิตติคุณโดยการเชื่อในหลักคำสอนอันบริสุทธิ์จากพระคัมภีร์

ข้อ 8 “ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพื่อเราจะได้ไม่สูญเสียสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว แต่จะได้รับบำเหน็จเต็มที่”

คำเตือนสติในที่นี้สำหรับ “สตรีที่ทรงเลือกและบรรดาบุตรของเธอ” แต่ก็เป็นคำเตือนสติของพวกเราด้วยเช่นกัน อยางที่พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการตลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ต่อเรา ผู้เชื่อควรจะพิสูจน์จิตใจของตนเอง พิสูจน์พิเคราะห์สถานะฝ่ายวิญญาณของตนเอง เราไม่ควรต่อสู้กับคำสอนเทียมเท็จจนกว่าเราจะมั่นใจว่าเราได้รับการเตรียมพร้อมภายในแล้ว เพื่อต่อสู้สงครามกับคำสอนเทียมเท็จ และกับผู้รับใช้ของซาตานที่มาหาเราโดยนุ่งหม่มหนั่งแกะ แต่ภายใน “ร้ายกาจดุจสุนัขป่า” (มัทธิว 7 : 15) เราควรให้พระเจ้าทรงเห็นแสงแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระวามะของพระองค์สู่จิตใจของเรา และดูว่าเราได้รับเอาความจริงแล้วหรือยัง เราควรทำให้มั่นใจในการทรงเรียกและการทรงเลือกของเรา และสามารถที่จะกล่าวเหมือนอย่างเปาโลได้ว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถรักษาซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น” (2 ทิโมธี 1 : 12) เราไม่ควรจะต่อสู้กับผู้สอนเทียมเท็จด้วยกำลังของเราเอง หรือด้วยถ้อยคำของเราเอง เมื่อพระเยซูทรงเผชิญหน้ากับซาตาน (มัทธิว 4 : 1 - 11) พระองค์ทรงอ้างอิงถึงพระวามะของพระเจ้า คือพระคัมภีร์จากพันธสัญญาเดิม และซาตานก็หนีไป เราไม่อาจต่อกรกับมารได้ แต่พระเยซูและพระวามะของพระองค์นั้นเหนือกว่ามันมากนัก ดังนั้นเราจึงควรมองดูตัวของเราเอง “เพื่อเราจะได้ไม่สูญเสียสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว”

เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับการสูญเสียความรอดของผู้เชื่อ เพราะเราไม่ได้ “กระทำ” ความรอดของเรา ความรอดเป็นของประทานจากพระเจ้าแก่ผู้เชื่อ “มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ทิตัส 3 : 5) ความรอดนั้น “พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2 : 8 - 9) “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบภารตซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เราดำเนินตามนั้น” (เอเฟซัส 2 : 10)

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสถึง “สิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว” พระองค์ทรงหมายถึงการเป็นผู้รักษา ไม่ใช่การทรงไถ่จะเป็นวันแห่งชัยชนะอันแสนสุขใจในชีวิตของผู้เชื่อมากมายเมื่อพวกเขาได้ศึกษาพระวามะและเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างความรอดและบำเหน็จ เราได้รับความรอดโดยพระโลหิตของพระคริสต์ และเราได้รับบำเหน็จโดยการงานของเรา ความรอดเป็นของประทาน บำเหน็จเป็นสิ่งที่จะได้รับจากการเป็นผู้รักษาที่สัตย์ซื่อ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเราได้ทำมากแค่ไหน แต่เราได้ปฏิบัติกรการรักขาอย่างไร

“เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์ แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใดจะก่อสร้างด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้งหรือฟาง การงานของแต่ละคนก็จะได้ปรากฏให้เห็น เพราะเวลาวันนั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ถ้าการงานของผู้ใดที่ก่อสร้างทนอยู่ได้ ผู้

นั่นก็จะได้คำตอบแทน ถ้าการงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดคำตอบแทนแต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ” (1 โครินธ์ 3 : 11 - 15)

“เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว” (2 โครินธ์ 5 : 10)

บำเหน็จของผู้เชื่อในสวรรค์จะเป็นไปตามการปรนนิบัติรับใช้โดยพระนามของพระผู้ไถ่ อันเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเป็นที่ยอมรับสร้างแก่พี่น้อง หรือคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ ในฐานะผู้เชื่อ คุณสามารถมั่นใจได้ว่าคุณจะได้รับทุกสิ่งเหล่านี้ในวันที่พระเยซูทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์สำหรับการอารักขาของพวกเขา และคุณอาจมั่นใจได้ว่าคุณจะไม่ได้รับในสิ่งที่คุณสมควรได้รับอีกด้วย พระเยซูทรงพิพากษาและประทานบำเหน็จด้วยความชอบธรรม พระองค์ทรงไม่สามารถกระทำผิดพลาดได้ แม้แต่การยกน้ำเย็นสักถ้วยหนึ่งให้ในพระนามของพระองค์ก็จะไม่ถูกมองข้าม แต่ถ้าคุณมีโอกาที่จะยกน้ำเย็นสักถ้วยหนึ่งให้ใครและคุณไม่ได้กระทำ สิ่งนี้ก็จะไม่ถูกมองข้ามเช่นกัน “เหตุฉะนั้น คนใดที่รู้จักกระทำการดี และไม่ได้อะไร บาปจึงมีแก่คนนั้น” (ยากอบ 4 : 17)

ถ้าเราจะหยุดและพิจารณาตัวเองอย่างแท้จริง พวกเราส่วนใหญ่คงจะเริ่มให้เวลากับงานของพระเจ้ามากกว่าที่ทำงานอยู่ที่นี่ วันหนึ่งเราจะตระหนักว่าเราได้สูญเสียเวลา กำลัง พลังงาน และความสามารถ ไปกับตัวเองไปมากเท่าไรแล้วแทนที่ควรจะถูกใช้เพื่อพระเกียรติของพระเจ้า “เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า...และเมื่อท่านจะกระทำการสิ่งใดด้วยวาจาหรือด้วยการประพฤติก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในพระนามของพระเจ้าและขอขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาโดยพระองค์นั้น” (1 โครินธ์ 10 : 31 ; โคลโลสี 3 : 17)

วิวรณ์ 2 : 4 บอกเราว่าคริสตจักรในเอเฟซัสได้สูญเสียความรักดั้งเดิมของตนไป เป็นเรื่องน่าเศร้าและเจ็บปวดที่ต้องมองดูชายและหญิงที่เริ่มต้นชีวิตฝ่ายวิญญาณด้วยความร้อนรนต่อดวงวิญญาณอื่นๆ พวกเขาไม่เคยพลาดการประชุมในคริสตจักร พวกเขาเป็นพยานอย่างขะมักเขม้น และต่อจากนั้น เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาเริ่มเยือกเย็นลงต่อเรื่องต่างๆของพระเจ้า ความร้อนรนเริ่มที่จะถดถอยลง และของพวกเขาก็เริ่มเฉื่อยช้าและไม่ใส่ใจในชีวิตฝ่ายวิญญาณ บุคคลเช่นนี้จะไม่ได้รับบำเหน็จอย่างเต็มที่ มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องรับผิดชอบต่อการสูญเสียความร้อนรนในส่วนของผู้เชื่อ และการรับฟังเหล่าผู้สอนเทียมเท็จก็เป็นหนทางหนึ่งที่เด่นชัดซึ่งซาตานมักจะใช้เพื่อทำให้ความร้อนรนของคริสเตียนที่จะนำดวงวิญญาณมาถึงพระเยซูพวักเปียกลง เราได้รับการช่วยให้รอดเพื่อจะรับใช้ พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราออกไปแสวงหาผู้ที่ยังไม่เชื่อ

พระเยซูทรงกำชับพวกสาวกให้รอคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชจากเบื้องบน คือฤทธิ์เดชในการเป็นพยานทั้งในบ้านและต่างถิ่น ไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก (กิจการ 1 : 4 - 8) ในยอห์น 4 : 35 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “เงยหน้าขึ้นดูนาเถิด ว่าทุ่งนาก็ขาว ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว” และในพระมหาบัญญัติ (พบในมัทธิว 28 : 19 - 20) พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน” ขอให้เราตอบสนองเหมือนอย่างอิสยาห์ “ข้าพระองค์นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด”

ยอห์นได้เตือนบรรดาผู้เชื่อให้ระมัดระวังทั้งการเป็นพยานและการเป็นผู้อารักขา อันเป็นสิ่งที่เราได้กระทำ ซึ่งจะทำให้เราอาจได้รับ “บำเหน็จเต็มขนาด” มีสิ่งซึ่งเรียกว่าเป็นการรับบำเหน็จเพียงบางส่วนด้วย หรือการไม่มีบำเหน็จเลย หลักฐานของเรื่องนี้พบได้ในข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 3 ผู้ที่การงานของเขาก่อขึ้นด้วยไม้ หญ้าแห้ง หรือฟาง จะประสบกับการสูญเสีย การงานของเขาจะถูกเผาไหม้ไป “แต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ” หรืออีกนัยหนึ่ง จิตวิญญาณจะได้รับการช่วยให้รอด แต่ผู้นั้นจะสูญเสียบำเหน็จของตนไป อาจยกตัวอย่างเปรียบเทียบได้กับครอบครัวหนึ่งที่กำลังนอนหลับอยู่ในบ้านของตน และในตอนรุ่งเช้าบ้านหลังนั้นก็เกิดเพลิงไหม้ทั้งหลังจนหมดสิ้น ครอบครัวที่อาศัยอยู่นั้นสามารถหนีเอาชีวิตรอดออกมาได้โดยเหลือเพียงแค่ชุดนอนของตนเท่านั้น ทุกสิ่งที่อยู่ในบ้านหลังนั้นถูกเผาผลาญจนหมดสิ้น พวกเขาจะรอดออกมาได้ “เหมือนดัง

รอดจากไฟ” แต่สูญเสียทุกอย่างยกเว้นชีวิตของตน เป็นไปได้ที่จะปรากฏตัวต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าด้วยมือเปล่า และอาจจะ
มีคริสเตียนหลายคนที่จะเป็นเช่นนั้น

ในยูดา 20 - 23 เราอ่านพบว่า “แต่ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก จงก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของ
ท่าน โดยการอธิษฐานด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า คอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์ต่อพระองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเราจนถึงชีวิตนิรันดร์ และจงแสดงความเมตตาต่อบางคน โดยรู้ความต่างกัน และจงช่วยคนอื่นๆ ให้รอดด้วยความ
กลัวด้วยการหลุดออกมาจากไฟ จงเกลียดชังแม้แต่เสื้อผ้าที่เปื้อนด้วยเนื้อหนังเกิด”

จะมีบางคนที่ได้รับบำเหน็จเต็มขนาด คือคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตอย่างเกิดผลด้วยความเสมอต้นเสมอปลายและอุทิศตน
รักพระเจ้าด้วยสุดใจ ปรนนิบัติรับใช้อย่างสัตย์ซื่อ เป็นพยานและเก็บเกี่ยว บางคนอาจเกิดผลร้อยเท่าบ้าง บางคนก็หกสิบเท่า
บ้าง และบางคนก็สามสิบเท่าบ้าง ด้วยเหตุนี้ บางคนจะได้รับบำเหน็จเต็มขนาด บางคนจะได้รับบำเหน็จบางส่วน และบางคนจะ
สูญเสียบำเหน็จของตนเพราะการเป็นผู้รักษาที่ไม่สัตย์ซื่อ

พระเจ้าทรงประสงค์ให้จิตใจของเรายอมจำนนต่อพระองค์อย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงประสงค์ความรักของเราทั้งหมด
พระองค์ทรงประสงค์ความสามารถของเรา พระองค์ทรงประสงค์ให้เรายอมถวายตัวของเราเป็นตั้งเครื่องบูชาที่มีชีวิต พระองค์
ทรงประสงค์ให้อวัยวะของเราเป็นตั้งเครื่องใช้ในการขอบรรรม (โรม 12 : 1 ; 6 : 11 - 13) และ “ฉันใดก็ดี เมื่อท่านทั้งหลายได้
กระทำสิ่งสารพัดซึ่งทรงบัญชาไว้แก่ท่านนั้น ก็จงพูดด้วยว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีบุญคุณต่อนาย ข้าพเจ้าได้กระทำ
ตามหน้าที่ซึ่งข้าพเจ้าควรกระทำเท่านั้น” (ลูกา 17 : 10) ในมัทธิว 20 : 26 - 28 พระเยซูตรัสว่า “...ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ใน
พวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้นในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของพวก
ท่าน”

ผมขอเน้นย้ำอีกครั้งหนึ่ง ความรอดเป็นของประทานจากพระเจ้าแก่คนบาปที่สมควรตกนรก บำเหน็จเป็นสิ่งที่จะได้รับ
โดยการเป็นผู้รักษาที่สัตย์ซื่อ และพระวาระของพระเจ้าได้แยกความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างทั้งสองสิ่ง ลองศึกษาดูใน
ยอห์น 1 : 11 - 13 ; 3 : 16 ; 4 : 10 ; 5 : 24 ; 6 : 47 ; ลูกา 7 : 50 ; โรม 6 : 23 ; 10 : 9 - 10 ; เอเฟซัส 2 : 8 - 9 ; กิจการ
16 : 31 และ 1 ยอห์น 3 : 1 - 2

บำเหน็จอยู่ในอนาคต และจะถูกประทานให้กับผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อเมื่อพระเยซูเสด็จมาและเราถูกรับขึ้นไปพบกับพระองค์ที่
บนเมฆในฟ้าอากาศ เราจะได้รับบำเหน็จในงานฉลองพิธีสมรสของพระเมษโปดก ลองศึกษามัทธิว 16 : 27 ; 2 ทิโมธี 4 : 8 ; 2
โครินธ์ 5 : 10 และ วิวรณ์ 22 : 12 คริสเตียนทุกคนควรอธิษฐานในทุกๆวันขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราไปในทางแห่ง
การดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และขอให้พระองค์ทรงพาเราผ่านพินบ่วงดักของซาตานซึ่งพยายามดักจับเราและทำให้เราสูญเสีย
บำเหน็จบางส่วน (หรือทั้งหมด) ของเรา

ข้อ 9 - 10 “ผู้ใดละเมิดและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระโอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าขอพรให้เขาเลย”

“ผู้ใดละเมิด...” สังเกตว่าไม่มีการเห็นแก่หน้าใครเลยในที่นี้ ไม่ว่าใครก็ตาม ผู้รับใช้ นักประกาศข่าวประเสริฐ มิชชันนารี
ศาสตราจารย์ คนรวย คนจน คนฉลาด หรือคนโง่ ใครก็ตามที่ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระ
คริสต์ก็ไม่รู้จักพระเจ้า บุคคลเช่นนี้อาจเป็นคนที่อภิบาลดูแลคริสตจักรขนาดใหญ่ หรืออาจเป็นศาสตราจารย์ในสถาบันพระ
คริสตธรรม หรืออาจเป็นผู้นำขององค์กรทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ แต่เขาก็หลงหายและอยู่บนเส้นทางที่นำไปสู่นรก เขาเป็นคนหนึ่งใน
ในกลุ่มคนที่เปาโลพูดถึงใน 2 โครินธ์ 11 : 13 - 15

“เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ การกระทำ เช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ทำยที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา”

แล้ว “พระโอวาทของพระคริสต์” นั้นคืออะไร? ก็คือหลักคำสอนที่พระเยซูคริสต์สอน เป็นหลักคำสอนแท้ที่เกี่ยวข้องกับ พระองค์เอง ที่ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่แรกเริ่มในปฐมกาลกับพระบิดา พระเยซูไม่ได้ฟังทรงกำเนิดขึ้นตอนที่พระองค์ ประสูติจากหญิงพรหมจารีเมื่อประมาณสองพันปีที่แล้ว พระองค์ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่ปฐมกาลกับพระบิดาและทรงสถาปนาท่า เทียมกับพระบิดา ในการที่จะดำเนินให้สอดคล้องไปกับพระโอวาทของพระคริสต์นั้น ต้องยึดมั่นในความจริงเกี่ยวกับพระเยซู คริสต์ในเรื่องการเสด็จมาประสูติ หลักศีลธรรม อุปนิสัย พันธกิจ ความตาย การเป็นขึ้นจากความตาย การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และ การทรงประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์พระบิดาของพระองค์ ถ้าเราปฏิเสธส่วนใดส่วนหนึ่งในพระโอวาทของพระคริสต์ เราก็ได้ ปฏิเสธพระโอวาททั้งหมด เพราะถ้าพระองค์ตรัสมาครั้งหนึ่ง เราก็ไม่อาจเชื่อในสิ่งที่พระองค์ตรัสเกี่ยวกับพระองค์เองได้อีก พระองค์เสด็จจากสวรรค์มาเพื่อประกาศพระเจ้าแก่นมนุษย์ (ยอห์น 1 : 18) และถ้าหากพระดำรัสใดใดเกี่ยวกับพระเจ้าที่พระองค์ ได้ตรัสไว้ไม่เป็นความจริง เราก็ไม่อาจเชื่อสิ่งใดใดที่พระองค์ตรัสได้เลย พระองค์ทรงเป็นความจริงไม่ก็คำหลอกลวง และเรารู้ว่า พระองค์ทรงเป็นความจริง

ต่อไปนี้เป็นบทแถลงที่เกี่ยวข้องกับพระโอวาทของพระคริสต์จากพระวจนะของพระเจ้า :

“ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าในเวลาใดเลย พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา ผู้ทรงสถิตในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว” (ยอห์น 1 : 18)

“เพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตรเหมือนที่เขากวายเป็นเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ถวายเกียรติแด่พระบุตร ผู้นั้น ก็ไม่ถวายเกียรติแด่พระบิดาผู้ทรงใช้พระบุตรมา” (ยอห์น 5 : 23)

พระเยซูตรัสว่า “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่ แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้น ให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีผู้ใดสามารถชิงแกะนั้นไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้ เรากับพระบิดาของเราเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10 : 27 - 30)

ในยอห์น 15 : 23 พระองค์ตรัสว่า “ผู้ที่เกลียดชังเราก็เกลียดชังพระบิดาของเราด้วย”

ในยอห์น 17 : 3 พระองค์ตรัสว่า “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์ เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”

“พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆอีกหลายประการต่อหน้าเหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งไม่ได้จดไว้ในหนังสือม้วนนี้ แต่การที่ได้จดเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมี ความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20 : 30 - 31)

“ผู้ใดที่ปฏิเสธพระบุตร ผู้นั้นก็ไม่มีพระบิดา แต่ผู้ใดที่รับพระบุตร ผู้นั้นก็มีพระบิดาด้วย” (1 ยอห์น 2 : 23)

“ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์” (ผู้ที่ยอมรับพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับพระเยซู) “ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและ พระบุตร” เราเชื่อในพระเจ้าเดียวที่ทรงปรากฏเป็นสามพระบุคคล พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีความเป็น หนึ่งเดียวกันอย่างใกล้ชิดระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะประกอบไปด้วยผู้หนึ่งแล้ว ปราศจากอีกผู้หนึ่ง ถ้าเรายอมรับพระบุตรเราก็ยอมรับพระบิดาด้วย และทุกคนที่ยอมรับพระบุตรก็มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรง กระทำให้เรา “บังเกิดใหม่” ทรงให้บังเกิดมาแก่เราเข้าในพระกายของพระคริสต์ ทรงประทับอยู่ภายในเรา ทรงนำเรา ทรงให้ ความมั่นใจแก่เรา ทรงเติมเต็มเรา และทรงประทับตรารเรา (ยอห์น 3 : 5 ; โรม 8 : 9, 14, 18 ; 1 โครินธ์ 12 : 12 - 13 ; เอเฟ ซัส 4 : 30)

ปฏิปักษ์พระคริสต์ ผู้ล่องลวง และผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ ไม่เห็นด้วยกับเรื่องตรีเอกานุภาพ กลุ่มหนึ่งยอมรับในพระเยซูฮิวาห์พระเจ้า แต่ปฏิเสธพระเยซูบุตร พวกเขาถือว่าพระองค์ทรงกำเนิดอย่างบุตรนอกกฎหมายหรือทรงแอบอ้าง และได้ประสูตินอกการสมรส อีกกลุ่มหนึ่งอ้างว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเพียงแค่บทบาทที่ต่างกันของพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น พวกเขายืนยันกรานว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียวเท่านั้น แต่ตรีเอกานุภาพสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในเหตุการณ์การรับบัพติศมาของพระเยซูในมัทธิว 3 พระเยซูบุตรทรงอยู่ที่ในน้ำ ส่วนพระเจ้าพระบิดากำลังตรัสจากฟ้าสวรรค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในสัณฐานคนเขาเสด็จลงมาเหนือพระเยซู เราเชื่อในพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ และถ้าเรามีพระเยซู เราก็มีพระเจ้าอยู่อย่างบริบูรณ์ (โคโลสี 2 : 9 - 10)

ผมไม่สามารถอธิบายเรื่องตรีเอกานุภาพได้ แต่ผมเชื่อ เพราะพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ เมื่อเราอ่านพระวจนะของพระเจ้า เราควรให้พระวจนะตรัสและเราควรฟัง เปาโลกล่าวว่า “ถึงแม้ทุกคนจะพุดมูสาที่ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเกิด” (โรม 3 : 4) เราอาจไม่เข้าใจทุกอย่างในพระวจนะของพระเจ้า แต่เราสามารถเชื่อได้ เพราะเป็นพระวจนะของพระเจ้า เราไม่ได้รับการช่วยให้รอดเพราะความเข้าใจ เราไม่ได้ดำเนินชีวิตด้วยความเข้าใจ เราได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อและ “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” (เอเฟซัส 2 : 8 ; โรม 1 : 17)

“ถ้าผู้ใดมาหาท่าน...” ในที่นี้โยกลับไปถึง “ผู้ใด” ในข้อ 9 โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าบุคคลนั้นเป็นใครหรืออ้างว่าอย่างไร ถ้าเขามาถึงหน้าประตูของคุณ คริสตจักรของคุณ หรือชุมชนของคุณ และปฏิเสธส่วนใดใดก็ตามของพระโอวาทของพระคริสต์ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำจากพระคัมภีร์สำหรับเราเกี่ยวกับบุคคลนั้น :

“อย่ารับเขาไว้ในเรือน...” นี่หมายความว่าอย่างไร? นี่หมายความว่าผมไม่ได้รับอนุญาตให้บุคคลใดก็ตามที่ไม่ใช่ผู้เชื่อหรือคริสเตียนผู้พิศมัยเข้ามาในบ้านของผมหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้น นี่ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างแก่เรา และพระองค์เสด็จเข้าไปในบ้านของคนบาป ทรงนั่งร่วมโต๊ะและเสวยพระกระยาหารร่วมกับพวกเขา ความหมายในข้อนี้จึงหมายความว่า :

เมื่อใครบางคนที่มาพร้อมกับหลักคำสอนเทียมเท็จ เข้ามาถึงที่หน้าประตูของคุณ จงอย่าเชิญเขาเข้ามา จงอย่าฟังคำสอนของเขา จงอย่าซื้อหรือรับหนังสือหรือวรรณกรรมจากเขา การทำเช่นนั้นเป็นการส่งเสริมเขาและช่วยสนับสนุนศาสนาเทียมเท็จของเขา และยังหมายความว่าเมื่อใครบางคนมาที่คริสตจักรของคุณและเทศนาอย่างผิดเพี้ยน คุณไม่ควรเข้าร่วมการประชุม คุณไม่ควรสนับสนุนเขา แต่การอยู่ข้างตรงข้ามกับคำสอนเทียมเท็จนั้นไม่พอ คุณต้องตัดขาดความสัมพันธ์กับมัน คริสเตียนที่บังเกิดใหม่ควรถอนตัวออกจากคริสตจักรที่อนุญาตให้เทศนาคำสอนเทียมเท็จบนธรรมาสัน พระวจนะของพระเจ้าบัญชาว่า “และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความผิดอันไร้ผล แต่จงติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า” (เอเฟซัส 5 : 11) ใน 2 โครินธ์ 6 : 17 เราได้รับคำบัญชาว่า “เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเขาทั้งหลาย”

ลองฟังคำพยานของอัครทูตเปาโลเกี่ยวกับนักเทศน์หรือผู้สอนที่ปฏิเสธข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าดู :

“ข้าพเจ้าประหลาดใจนักที่ท่านทั้งหลายได้ผินหน้าหนีโดยเร็วจากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านให้เข้าในพระคุณของพระคริสต์ และได้ไปหาข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งมีใช้อย่างอื่นดอก แต่ว่ามีบางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และปรารถนาที่จะปิดเป็นข่าวประเสริฐของพระคริสต์ แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าพูดอีกว่า ถ้าผู้ใดประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกสาปแช่ง” (กาลาเทีย 1 : 6 - 9)

ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียว แต่ถึงสองครั้งในข้อพระคัมภีร์สั้นๆตอนนี้ ที่เปาโลได้ประกาศว่าถ้าใครก็ตามได้ประกาศเรื่องอะไรก็ตามนอกเหนือไปจากข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นมนุษย์หรือทูตสวรรค์ก็ตาม “ผู้นั้นจะต้องถูก

สาปแช่ง” และการถูกสาปแช่งหมายถึงการถูกลงทัณฑ์ในบึงไฟนรก ในอีกนัยหนึ่ง ถ้าใครก็ตามได้ประกาศถึงชาวประเสริฐอื่นที่ จะช่วยให้รอดซึ่งไม่ได้เป็นขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ก็ให้เขาถูกเผาไหม้ในนรกที่ได้ทำเช่นนั้น นี่เป็นคำพูดที่รุนแรง แต่นี่ก็เป็น คำพูดที่ได้รับการคล้อยใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้น เราได้รับคำแนะนำว่าถ้ามีใครก็ตามมาหาเราพร้อมกับนำอะไร ก็ตามนอกจากหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์มาด้วย เราจะต้องไม่รับเขาเข้ามาในบ้านของเรา เราจะต้องไม่อนุญาตให้ เขาทิ้งหนังสือหรือวรรณกรรมเทียมเท็จของเขาไว้ในบ้านของเรา

เพื่อนคริสเตียนเอ๋ย จงอย่าแสดงตัวของตนเองต่อความไม่เชื่อ แน่แน่นอนว่าผมมักจะให้อาหารแก่ผู้ที่ยิว หรือเสื้อผ้าแก่ผู้ ที่ขัดสน ซึ่งมาที่บ้านของผม ผมจะช่วยใครก็ตามที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติหรือสีผิวของเขา แต่ผมจะไม่ อนุญาตให้ผู้สอนเทียมเท็จหรือผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จเข้ามาในบ้านของผมแม้จะเป็นการเสียมารยาท ผมจะไม่อนุญาตให้พวก เขานำเอาหนังสือหรือวรรณกรรมเทียมเท็จเข้ามาในบ้านของผมหรือให้พวกเขาขึ้นอยู่กับศาสนาและโต้แย้งกับศาสนา เทียมเท็จของพวกเขา ผมจะไม่โต้แย้งเรื่องพระคัมภีร์ พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกผมให้มาโต้แย้งเรื่องพระคัมภีร์ แต่เพื่อให้ประกาศ พระวจนะ ให้เข้มแข็งขึ้นที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ว่ากล่าว ห้ามปราม และตักเตือน ผมจะไม่เชิญศา สนิกชนที่เทียมเท็จเข้ามาในบ้านของผมเพื่อให้บอกผมว่าพวกเขาเชื่ออะไรบ้าง ชาตานั้นแนบเนียนมากกว่าที่เราคิด จงอย่าฟัง ผู้สอนเทียมเท็จ จงอย่าอยู่ต่อหน้าพวกเขา

พวกคุณบางคนอาจถามว่า “อาจารย์กรีนครับ เราไม่ควรจะเป็นพยานแก่พวกนั้นและพยายามนำวิญญาณพวกเขาด้วย หรือ? เราไม่ควรบอกกับพวกนั้นเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอันมหัศจรรย์ของเราและให้พวกเขาได้รับข่าวประเสริฐแห่งพระคุณ ของพระเจ้าหรือ?” พระเยซูได้ตรัสตอบคำถามนี้เมื่อนานมาแล้ว ในมัทธิว 7 : 6 พระองค์ตรัสว่า “อย่าให้สิ่งซึ่งบริสุทธิ์แก่สุนัข และอย่าโยนไข่มุกของท่านให้แก่สุกร เกลือกว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย และจะหันกลับมากัดตัวท่านด้วย” ศาสนิกชนที่เทียมเท็จ เหล่านี้ถูกชาตานทำให้ดวงตามืดบอดไป จุ่มแช่อยู่ในความเชื่อเทียมเท็จของตน และใช้ข้อพระคัมภีร์มากมายสนับสนุนความไม่ เชื่อของตนมากกว่าคริสเตียน พวกเขาไม่เปิดรับเหตุผล และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิงที่จะเป็นพยานแก่พวก เขา ดังนั้น การให้ความจริงอันประเสริฐถึงเรื่องความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อแก่พวกเขาก็เป็นเหมือนโยนไข่มุกให้แก่ สุกร

คุณจะสังเกตได้ว่าพระเจ้าไม่ทรงปลงเลพระทัยที่จะตรัสเรียกพวกฟาริสี สะดูสี และผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จว่า “สุนัข” และ “สุกร” คุณสามารถมั่นใจได้ว่าถ้าคุณใช้เวลาอยู่กับสุกรมากพอ ความโสมมของเจ้าหมูสามารถทำให้คุณติดเชื่อจากสิ่ง สกปรกต่างๆได้ คุณไม่อาจสามารถแสดงตนอธิบายกับผู้สอนเทียมเท็จได้ หรืออาจรับฟังหลักคำสอนที่ถูกสาปแช่งของพวกเขา จงศึกษาพระวจนะของพระเจ้า รับประทานอาหารแห่งชีวิต และละเว้นจากการสมาคมกับบรรดาผู้สอนเทียมเท็จและผู้ล่อลวง “บุตรชายของเราเอ๋ย จงเลิกฟังคำสั่งสอนที่ทำให้เจ้าหลงไปจากคำแห่งความจริง” (สุภาษิต 19 : 27)

“และอย่าขอพรให้เขาเลย” เมื่อคุณส่งผู้สอนเทียมเท็จกลับไปตามทางของพวกเขา จงอย่ากล่าวว่า “พระเจ้าอวยพร” จงอย่าให้เงินพวกเขา จงอย่าซื้อหนังสือหรือวรรณกรรมของพวกเขาเพื่อที่จะนำมาจำหน่ายที่ เมื่อคุณได้ไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรที่ดู แปลกๆและคุณไม่เคยรู้จักผู้ที่เทศนาบนธรรมาสน่มาก่อน จงอย่าเงินลงในถุงถวายเพียงเพื่อแค่เห็นแก่สังคมหรือแค่ให้ผู้อื่นเห็นว่า ตัวคุณเองไม่ใช่คน “ตระหนี่” จงอย่ามอบเงินให้ใครไม่ว่าจะเป็นศิษยาภิบาล มิชชันนารี ผู้สอน หรือคนขายหนังสือ จนกว่าคุณ จะรู้แน่ๆว่าคนๆนั้นเป็นคนของพระเจ้าที่เทศนาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความจริงและความบริสุทธิ์เสียก่อน เมื่อผู้สอนเทียมเท็จ มาถึงหน้าประตูของคุณและคุณขอให้เขาจากไป จงอย่าอวยพรพวกเขา ถ้าคุณจะพูดอะไรบางอย่างขณะที่คุณกำลังจะปิดประตู ก็จงพูดว่า “ขอพระเจ้าทรงเมตตาคุณเถิด”

ข้อ 11 “เพราะว่าผู้ที่ขอพรให้เขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น”

ถ้าผู้เชื่อได้อธิษฐานขอพรจากพระเจ้าให้ลงมาเหนือผู้สอนเทียมเท็จหรือให้การสนับสนุนทางด้านวัตถุสิ่งของกับพวกเขา ผู้เชื่อคนนั้นก็มีส่วนร่วมร่วมกับพวกศัตรูของพระเยซูคริสต์และช่วยเหลือกิจการของซาตานในการชักนำดวงวิญญาณสู่การสาปแช่งให้ดำเนินต่อไป พี่น้องที่รัก มารสามารถส่งดวงวิญญาณอีกมากมายไปนรกโดยผ่านทางหลักคำสอนเทียมเท็จ ผู้สอนที่ล่อลวงและผู้เทศนาที่ล่อลวง ได้มากยิ่งขึ้นกว่าโดยทางร้านเหล้า ไนต์คลับ และบาร์ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นให้เป็นผู้ที่ต้องมีศาสนา เขาจึงต้องนมัสการบางสิ่งบางอย่าง มนุษย์ทุกคนในทุกแห่งหนล้วนมีศาสนาบางอย่าง มนุษย์ทุกคนในทุกแห่งหนจึงล้วนมีพระของตน มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้ ไม่ว่าจะโบราณมากแค่ไหนก็ตาม ไม่มีชนเผ่าไหนเลยที่ไม่ได้มีการนมัสการพระองค์ใดหรือเทพเจ้าใดใด พวกเขาล้วนมีความยำเกรงและพวกเขาก็มีการนมัสการ ซาตานรู้เรื่องนี้ และมันก็ได้เสนอแนะแนวทางที่ผิดธรรมชาติที่น้อยที่สุดแก่คนเหล่านั้นที่เป็นลูกของมัน มันไม่ได้สนใจว่าผู้คนจะ “เคร่งศาสนา” เพียงใด หรือการนมัสการของพวกเขาจะมีความตระหนักรู้หรือจริงใจแค่ไหน ตราบใดที่พวกเขาไม่ได้เชื่อและวางใจในองค์พระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอด คือพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงประสูติจากหญิงพรหมจารี ทรงถูกตรึงที่กางเขน ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ มันไม่ได้สนใจว่ามนุษย์จะเขียนหนังสือมากเท่าไรหรือจะเทศนาอย่างไรร้อนรนขนาดไหน ตราบใดที่มันสามารถกีดกันเรื่องพระโลหิตและรากฐานแห่งความเชื่อออกไปได้ ดังนั้นถ้าเราอวยพรแก่ผู้สอนเทียมเท็จให้ “ไปดีมาดี” ถ้าเรามีส่วนร่วมกับพันธกิจของพวกเขา หรือให้การสนับสนุนทางวัตถุสิ่งของแก่พวกเขา เราก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของความชั่วร้ายของพวกเขาและได้ช่วยแพร่กระจายหลักคำสอนที่ถูกสาปแช่งของพวกเขา

ยังมีผู้คนที่พบว่าเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับข้อพระคัมภีร์ตอนนี้แบบตามตัวอักษร แต่พี่น้องที่รัก ไม่มีเหตุผลใดใดที่เราจะไม่ควรยอมรับข้อพระคัมภีร์ตอนนี้แบบตามตัวอักษร บรรดาผู้สอนเทียมเท็จเหล่านี้�อยากที่จะเอาปืนจ่อที่พระพักตร์พระเจ้าและปล้นชิงเอาพระโลหิตของพระเมสโปดกไปถ้าเป็นไปได้ พวกเขาอยากที่จะล่อลวงผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ถ้าเป็นไปได้ พวกเสรีนิยม (Liberals) หัวสมัยใหม่ (Modernists) นักคิดอิสระ (free-thinkers) อเทวนิยม (atheists) และอัญญานิยม (Agnostics) จะขโมยเอาความเชื่อของบุตรหลานของคุณ บ่อนทำลายพระวาระของพระเจ้า และหมิ่นประมาทองค์พระคริสต์ที่คุณรัก ผู้ใดจะสามารถพูดคุยดีๆกับคนเหล่านั้นได้ในการที่พวกนั้นได้ปล้นชิงเอาของประทานจากพระเจ้าที่พระองค์ทรงประทานให้แก่คนที่กำลังจะได้รับการช่วยให้รอด ผู้ใดจะสามารถยื่นมือออกให้ความช่วยเหลือแก่คนเหล่านั้นได้ในการที่พวกนั้นได้ขโมยเอาความเชื่อของเด็กเล็กๆที่ได้รับการอบรมสั่งสอนให้ยำเกรงพระเจ้าและเคารพยกย่องพระคัมภีร์ จอมโจรที่โหดชั่วที่สุดในมุมนี้ของนรกก็คือคนที่เจตนาสอนความเท็จและปล้นชิงสิทธิอันชอบธรรมของบรรดาชายและหญิงที่นั่นจะได้เป็นบุตรของพระเจ้าโดยทางการได้รับฟังความจริงไปเสีย

ท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย และถ้าพระบุตรของพระเจ้าทรงทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทยแล้ว ท่านทั้งหลายก็เป็นไทยจริงๆ แต่ถ้าคุณยังไม่ถูกทำให้เป็นไทยโดยความจริงและโดยพระบุตรของพระเจ้า คุณก็ยังคงอยู่ในพันธนาการของซาตานและวันหนึ่งคุณจะต้องถูกสาปแช่งในบึงไฟนรกชั่ววันรันดร์ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราสามารถบ่งบอกและปฏิเสธบรรดาผู้สอนเทียมเท็จและหลักคำสอนของพวกเขาฝิปีศาจได้ ไม่ว่าพวกมันจะแฝงตัวเข้ามาหาเราในรูปแบบไหนก็ตาม

“อย่าด่วนวางมือเจิมผู้ใด และอย่ามีส่วนร่วมในการกระทำบาปของผู้อื่นเลย จงรักษาตัวให้บริสุทธิ์” (1 ทิโมธี 5 : 22)

ใน 1 ทิโมธี 4 : 1 - 6 เปาโลได้แนะนำทิโมธีเกี่ยวกับพวกผู้สอนเทียมเท็จ และได้บอกให้เขาทราบว่าจะเป็นผู้รับใช้ที่ดีได้อย่างไร :

“บัดนี้ พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ในกาลภายหลังจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกเขาฝิปีศาจ การหันไปเชื่อใจของคนที่ไม่ดีคือทำไปทั้งรู้ๆเหมือนอย่างกับเอาเหล็กแดงนาบลงไปบนจิตสำนึกผิดชอบของเขา เขาห้ามทำการสมรส ไม่ให้รับประทานอาหารซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ให้ผู้ที่เชื่อและรู้จักความจริง รับประทานด้วยขอบพระคุณ ด้วยว่าสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างไว้เป็นของดี ถ้าแม้รับประทานด้วยขอบพระคุณ ก็ไม่

ห้ามเลยสักสิ่งเดียว เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่ชำระไว้แล้วโดยพระวาระของพระเจ้าและคำอธิษฐาน ถ้าท่านจะให้พวกพี่น้องระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ ท่านก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเยซูคริสต์ เจริญด้วยพระวาระแห่งความเชื่อ และด้วยหลักคำสั่งสอนอันดีที่ท่านได้ประพฤติตามนั้น”

พระเยซู บรมครูผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือครูทั้งปวง ได้ตรัสว่า “จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มากาท่านมุ่งห่มดุกแคะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา มนุษย์เก็บผลลงจากต้นไม้หนามหรือ หรือว่าเก็บผลมะเดื่อจากต้นผักหนาม ดังนั้นแหละต้นไม้ดีทุกต้นย่อมให้แต่ผลดี ต้นไม้เลวก็ย่อมให้ผลเลว ต้นไม้ดีจะเกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้ ต้นไม้ทุกต้นซึ่งไม่เกิดผลดีย่อมต้องถูกฟันลงและทิ้งเสียในไฟ เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา

มิใช่ทุกคนที่ร้องแก่เราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้ เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ’ เมื่อนั้นเราจะแจ้งแก่เขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นจากเรา’ (มัทธิว 7 : 15 - 23)

ใช่ คริสตจักรที่เราไปร่วมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างมหากาล เราจำเป็นต้องระมัดระวังเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่เราพึ่งพิงรายการที่เราสนับสนุน และวรรณกรรมที่เราอ่าน พระเจ้าทรงช่วยให้เราตื่นตัวและระวัง ไม่ให้เราไปสนับสนุนพวกศัตรูของพระเยซูคริสต์ และจะมีอะไรที่ชั่วร้ายไปกว่าการให้การสนับสนุนแก่พวกผู้สอนเทียมเท็จที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ในเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระองค์ การทรงเป็นศูนย์กลางในการนำการคืนดีของพระองค์ และการทรงเป็นขึ้นจากความตายฝ่ายร่างกายของพระองค์

ข้อ 12 “ข้าพเจ้ายังมีข้อความอีกหลายข้อที่จะเขียนมาถึงท่าน แต่ก็ไม่อยากจะเขียนด้วยกระดาษและน้ำหมึก ข้าพเจ้าหวังใจว่าจะมาหาท่าน และสนทนากันต่อหน้า เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม”

ยอห์นยังคงมีอีกหลายเรื่องอยู่ในใจของท่านที่ท่านอยากจะพูดคุยด้วยกับ “สุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ และบรรดาบุตรของเธอ” แต่ท่านตั้งใจวางแผนที่จะมาเยี่ยมพวกเขาช่วงสั้นๆและพูดคุยกับพวกเขา “ต่อหน้า” มากกว่าที่จะเขียนจดหมาย

“แต่ก็ไม่อยากจะเขียนด้วยกระดาษและน้ำหมึก” ในยุคสมัยของยอห์นยังไม่มีกระดาษเหมือนที่เรามีใช้กันอยู่ในทุกวันนี้ การเขียนจะเขียนลงบนแผ่นกระดาษปาปรัสแบบอียิปต์ซึ่งทำมาจากเนื้อเยื่อของต้นกกปาปรัส อันกลายมาเป็นรากศัพท์ของคำว่ากระดาษ (paper) ที่เราใช้นั่นเอง น้ำหมึกก็ทำมาจากเขม่าดำละลายน้ำและเติมส่วนผสมที่ทำให้เกิดความข้นเหนียวลงไปซึ่งช่วยทำให้น้ำหมึกสามารถถูกเขียนเป็นลายเส้นต่างๆและคงรูปทนนานได้ และปากกาที่ทำมาจากลำต้นของต้นกก

คำว่า “สนทนากันต่อหน้า” เป็นสิ่งที่ธรรมดาสามัญในยุคสมัยนั้น หมายความว่า “การสนทนากับอีกคนหนึ่ง” เป็นไปได้ที่เมื่อยอห์นได้ไปเยี่ยมที่บ้านของคริสเตียนหลังนี้แล้ว ท่านก็วางแผนที่จะให้คำแนะนำและคำตอบต่อคำถามต่างๆที่มารดาผู้นี้และบรรดาบุตรของเธอต้องการที่จะถาม

“เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม” นี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อทุกคน ใน 1 ยอห์น 1 : 4 เราได้รู้ว่าจดหมายฝากฉบับนั้นได้เขียนขึ้นเพื่อว่าเหล่าผู้เชื่อจะได้ชื่นชมยินดีในสามัคคีธรรมที่พวกเขาได้ชื่นชมยินดีด้วย และเพื่อความยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม และนอกจากนั้น พระเยซูได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้เพื่อเราจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์ (ยอห์น 10 : 10) ยอห์นต้องการที่จะมีความยินดีในพระพรฝ่ายวิญญาณแห่งการสามัคคีธรรมอย่างเป็นทางการส่วนบุคคลกับครอบครัวนี้ และพูดคุยถึงเรื่องพระเจ้า

ข้อ 13 “บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้ ฝากความระลึกถึงมายังท่าน เอเมน”

ไม่มีบันทึกอะไรอีกที่เกี่ยวข้องกับมารดาคนที่ถูกพูดถึงในข้อนี้ในนามของ “น้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้” เป็นไปได้ที่เธออาจจะเสียชีวิตไปแล้ว หรือไม่อยู่ในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ของเธอได้ฝากคำทักทายมาทಾಯห้คนที่รัก ท่านได้กล่าวถึงเธอในฐานะผู้เชื่อคนหนึ่ง ที่ได้รับฟังและยอมรับพระกิตติคุณ และดังนั้นเธอจึงได้มารู้จักพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของเธอ

ผมขอทวนอีกครั้ง พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดูแล พระคัมภีร์ทุกตอนเป็นประโยชน์แก่เรา ผู้เชื่อลัทธิมารดาได้รับประโยชน์อย่างใหญ่หลวงจากจดหมายฝากฉบับที่สองนี้ แรกสุดเราได้เห็นว่ายอห์นรักคริสเตียนบ้านนี้และสมาชิกของครอบครัวอันไม่ธรรมดา นี่เป็นเรื่องที่น่าชื่นใจสำหรับผู้รับใช้ที่จะได้พบกับบ้านและครอบครัวเช่นนี้ภายในชุมชนที่เขาอยู่ และผมรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวว่า เป็นเรื่องที่น่าชื่นใจและหนุนใจจริงๆสำหรับนักประกาศข่าวประเสริฐ ที่จะมีสิทธิพิเศษในการได้ร่วมสามัคคีธรรมกับบ้านเช่นนี้ เราเสริมกำลังซึ่งกันและกันเมื่อเราอยู่พร้อมหน้ากันที่โต๊ะอาหาร พี่น้องคริสเตียนชายหญิงต่างมีความคิดเป็นหนึ่งเดียวกัน พูดคุยถกกันถึงเรื่องพระเจ้าและแบ่งปันอาหารฝ่ายวิญญาณไปพร้อมๆกับการรับประทานอาหารด้วยกันและสามัคคีธรรมร่วมกันภายในบ้านของคริสเตียน

จากงานเขียนของยอห์นในที่นี้ เรายังได้เรียนรู้ว่าผู้เชื่อต้องระมัดระวังตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกวันนี้ ต่อบรรดาผู้สอนเทียมเท็จ และยังมีผู้ล่อลวงเช่นนี้ในทุกวันนี้ยิ่งไปกว่าในช่วงเวลาที่ยอห์นได้จรดปากกาเขียนคำเตือนในจดหมายนี้ และเราจำเป็นต้องมีความสุขอยู่ในความคิด จิตใจ และจิตวิญญาณ เราจำเป็นต้องพิสูจน์ทุกๆวิญญาณและทำให้แน่ใจว่าเรากำลังฟังความจริง ไม่ใช่คำล่อลวง เราจำเป็นต้องระลึกถึงข้อเท็จจริงที่ว่า แม้ว่าเราจะไม่ได้สูญเสียจิตวิญญาณของเรา แต่ก็ยังคงเป็นเรื่องที่น่าเศร้าถ้าเราสูญเสียแม้แต่บางส่วนของเรา และเป็นไปดั่งสำหรับผู้เชื่อที่จะต้องทนรับกับการสูญเสียบางสิ่งทั้งหมด

จดหมายฝากฉบับนี้ยังบอกเราว่าเราควรปฏิบัติต่อพวกผู้สอนเทียมเท็จอย่างไร เราจะต้องไม่หนุนใจพวกเขาด้วยคำพูด การกระทำ หรือการให้การสนับสนุนใดใดที่จะมีส่วนในการทำให้คำสอนของพวกเขาดีขึ้นต่อไปได้ เราจะต้องปฏิเสธไม่ให้พวกเขาเข้ามาในบ้านของเรา เราจะต้องไม่อวยพรพวกเขา เราต้องมีน้ำใจเมตตาต่อคนบาปและผู้ที่ไม่เชื่อเพื่อที่จะนำพวกเขามาถึงพระเยซู แต่เราจะต้องไม่ละเว้นโทษหรือร่วมสามัคคีธรรมกับศาสนาเทียมเท็จ

ในฮีบรู 13 : 2 เปาโลได้บอกเราว่า “อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว” แต่ก็มี ความแตกต่างระหว่าง การ “ต้อนรับแขกแปลกหน้า” กับการต้อนรับผู้ที่มาที่หน้าประตูของคุณเพื่อที่จะโฆษณาถึงศาสนาที่ถูกสาปแช่งและหลักคำสอนของพวกเขาผิดๆ

ใช่ ทุกคนมีสิทธิที่จะมีศาสนาของตนเอง สิทธิที่จะเชื่อในสิ่งที่เขาต้องการที่จะเชื่อ แต่กระนั้น มนุษย์ก็ถูกสร้างโดยปราศจากผู้กำกับควบคุมทางศีลธรรม และมีสิทธิที่จะรับประทานสิ่งที่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้รับประทาน ทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้ทำ หรือเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้เชื่อ แต่คริสเตียนไม่มีสิทธิที่จะสนับสนุนบุคคลเหล่านั้นหรือให้ท้ายใดใดแก่พวกเขา ถ้าคุณสามารถสร้างศาสนาของคุณเองขึ้นมา ถ้าคุณใช้พระคัมภีร์ตามใจปรารถนาของคุณเอง ถ้าคุณนำพาแต่เฉพาะสิ่งที่เป็นที่น่าพิงพอใจของคุณ และถ้าคุณเชื่อในการอนุญาตให้ทุกคนสามารถที่จะมีศาสนาของตนเองและเชื่อในสิ่งที่เขาเลือกเองได้ คุณก็ควรหาเวลาในการสร้างสวรรค์ขึ้นมาสำหรับตัวคุณเอง เพราะคุณจะได้ไปสวรรค์ของพระเจ้า นอกจากคุณจะไปในทางของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” ดังนั้นถ้าคุณวางแผนที่จะใช้เวลาชั่ววันตร้อยอยู่ในบ้านของพระเจ้า คุณก็ต้องเข้าไปโดยทางที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ และทางนั้นก็คือโดยการยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรของพระองค์ ถ้าเรามีพระบุตร เราก็มีชีวิต ถ้าเราไม่มีพระบุตร เราก็ไม่มีชีวิต และถ้าผู้ใดมาหาคุณพร้อมกับหลักคำสอนอื่น จงอย่าฟังผู้นั้น จงอย่าสามัคคีธรรมกับเขา จงอย่าอนุญาตให้เขาเข้ามาในบ้านของคุณ จงอย่าให้การสนับสนุนหรือถ้อยคำหนุนใจแก่เขา ถ้าคุณกระทำเช่นนั้น คุณก็จะมีส่วนร่วมกับพวกศัตรูของพระเยซู คุณจะเป็นส่วนหนึ่งของความชั่วร้ายของพวกเขากับหลักคำสอนที่ถูกสาปแช่งของพวกเขาซึ่งส่งวิญญาณมากมายไปถึงนรก และ (ถ้า

คุณได้รับการช่วยให้รอดแล้ว) คุณจะสูญเสียบ่าเหน็จของคุณ ขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้มีความระมัดระวังในกาลสมัยแห่งภัยอันตรายนี้ ที่ซึ่งมีผู้สอนเทียมเท็จจำนวนมากออกท่องไปในผืนแผ่นดินโลก

จดหมายฝากของยอห์น

โดย
โอลิเวอร์ ปี. กรีน

จดหมายฝากฉบับที่สามของยอห์น

3 ยอห์น

- 1) ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียน กายอัสที่รัก ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น
- 2) ท่านที่รัก ข้าพเจ้าปรารถนามากกว่าทุกสิ่งที่จะให้ท่านจำเริญขึ้นและมีสุขภาพดี เหมือนอย่างที่ดีวิญญูณของท่านจำเริญอยู่นั้น
- 3) เพราะว่าข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง เมื่อพวกพี่น้องได้มา และเป็นพยานถึงความจริงที่อยู่ในตัวท่าน ตามที่ท่านได้ดำเนินตามความจริงนั้น
- 4) ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ข้าพเจ้ายินดียิ่งกว่านี้ คือที่ได้ยินว่า บุตรทั้งหลายของข้าพเจ้าดำเนินตามความจริง
- 5) ท่านที่รัก เมื่อท่านกระทำสิ่งใดแก่พี่น้องและแก่คนแปลกถิ่น ท่านก็กระทำอย่างสัตย์ซื่อ
- 6) เขาเหล่านั้นได้เป็นพยานต่อหน้าคริสตจักรถึงความรักของท่าน ถ้าท่านจะช่วยจัดส่งเขาเหล่านั้นในการเดินทางของเขา ตามที่สมควรตามแบบอย่างของพระเจ้า ท่านก็จะกระทำดี
- 7) เขาเหล่านั้นได้ออกไปเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ และไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกต่างชาติเลย
- 8) ฉะนั้นเราควรต้อนรับคนอย่างนั้น เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานกับความจริง
- 9) ข้าพเจ้าได้เขียนถึงคริสตจักร แต่ดีโอเตรเฟส ผู้อยากจะเป็นใหญ่เป็นโตท่ามกลางพวกเขาหาได้รับรองเราไว้ไม่
- 10) เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะจดจำการกระทำทั้งหลายของเขา คือที่เขาพรัากล่าวใส่ความเราด้วยถ้อยคำประสงคร้าย และเท่านั้นก็ยังไม่สาแก่ใจ เขาเองไม่ยอมรับรองพี่น้องเหล่านั้น และหน้าซำยังก็คักกันคนที่ใคร่จะรับรองเขา และไล่เขาออกจากคริสตจักรไปเสีย
- 11) ท่านที่รัก อย่าเอาเยี่ยงสิ่งที่ชั่ว แต่จงเอาอย่างสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำความดีก็มาจากพระเจ้า ผู้ที่ทำชั่วก็ไม่เห็นพระเจ้า
- 12) เดเมตรีอัสได้รับการชื่นชมจากคนทั้งปวง และความจริงเองก็เป็นพยานอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้ว ใช่แล้ว เราเองก็เป็นพยานด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเราเป็นความจริง
- 13) ข้าพเจ้ามีหลายเรื่องที่จะเขียน แต่ไม่อยากจะเขียนถึงท่านด้วยน้ำหมึกและปากกา
- 14) แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่าจะได้พบท่านในเร็วๆนี้ และจะได้พูดคุยกันต่อหน้า ขอสันติสุขจงมีแก่ท่าน บรรดาสหายของเราฝากคำคำนับมายังท่าน ขอฝากความระลึกถึงมายังบรรดาสหายแต่ละคนตามชื่อของเขานั้น

จดหมายฝากฉบับที่สามอันกระชับฉบับนี้ถูกเขียนส่งไปหาผู้เชื่อคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า กายอัส ทุกสิ่งเกี่ยวกับเขาที่เราเรารู้นี้ได้ถูกบันทึกไว้ที่นี่ ชื่อของเขาไม่ได้ถูกเอ่ยถึงในที่อื่นใดอีกเลยในพันธสัญญาใหม่ เราอาจคาดคะเนได้ว่าเขาน่าจะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง และในข้อ 4 ของจดหมายฝากนี้อาจเป็นเงื่อนไขให้เราเชื่อได้ว่าเขาน่าจะกลับใจรับเชื่อจากพันธกิจของยอห์น

เวลาและสถานที่ในการเขียนจดหมายฝากฉบับที่สามนี้ยังคงเป็นสิ่งที่ไม่ทราบอย่างแน่ชัด

คำทักทายส่วนตัว

ข้อ 1 “ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียน กายอัสที่รัก ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น”

ในพันธสัญญาใหม่มีการเอ่ยถึงชื่อกายอัสอยู่สี่ครั้งด้วยกัน :

เปาโลเป็นผู้เอ่ยถึงชื่อนี้ครั้งหนึ่งใน โรม 16 : 23 และกล่าวถึงบุคคลผู้นี้ว่าเป็นเจ้าของบ้านผู้เลี้ยงดูท่าน

ใน 1 โครินธ์ 1 : 14 เปาโลกล่าวว่าท่านได้ให้บัพติศมาแก่คนที่ชื่อกายอัสในเมืองโครินธ์

ในกิจการ 19 : 29 กล่าวถึงกายอัสชาวมาซิโดเนีย ซึ่งเป็นคนหนึ่งในกลุ่มเพื่อนเดินทางของเปาโลในการเดินทางทำพันธกิจของท่าน และเป็นผู้ที่ถูกฝูงชนจับกุมตัวในเมืองเอเฟซัส

ในกิจการ 20 : 4 กล่าวถึงกายอัสชาวเมืองเดอโรบี เป็นคนหนึ่งในกลุ่มที่เดินทางไปยังแคว้นเอเชียกับเปาโลและทิโมธี ยังไม่มีหลักฐานหรือข้อบ่งชี้ชัดเจนว่ายอห์นได้เขียนจดหมายฝากฉบับที่สามนี้ถึงกายอัสคนไหนตามที่ได้อ้างมา ชื่อกายอัสเป็นชื่อสามัญและพบได้บ่อยในสมัยนั้น และชื่อพระคัมภีร์ทั้งสี่ตอนนี้ก็อาจหมายถึงกายอัสคนละคนในแต่ละตอนเลยก็เป็นได้

ยอห์นไม่ได้บอกเราว่ากายอัสคนนี้มีตำแหน่งใดใดในคริสตจักรหรือไม่ แต่ก็ดูเหมือนว่าเขาจะเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลคนหนึ่งเป็นไปได้อาจเป็นคนมีฐานะมั่งคั่ง สาวกผู้เป็นที่รักคนนี้ได้อ้างว่าทักทายเขาในฐานะผู้ที่เป็ “ที่รัก” ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นมิตรสหายที่ดีต่อกัน ยอห์นกล่าวถึงเขาว่าเป็นผู้ที่ท่านรัก “เนื่องด้วยความจริง” หมายความว่าพวกเขาเป็นดั่งพี่น้องในความเชื่อและยอห์นรักท่านเนื่องด้วยความจริงที่เขาได้รับและได้ประกาศในฐานะผู้เชื่อ

ข้อ 2 “ท่านที่รัก ข้าพเจ้าปรารถนามากกว่าทุกสิ่งที่จะให้ท่านจำเริญขึ้นและมีสุขภาพดี เหมือนอย่างที่ดีวิญญานของท่านจำเริญอยู่นั้น”

ภาษากรีกของคำว่า “ปรารถนา” ในที่นี้ ในตอนอื่นๆสามารถแปลว่า “อธิษฐาน” ได้ด้วย ดังนั้นเราจึงรู้ได้ก็ว่ายอห์นได้อธิษฐานเพื่อพี่น้องผู้เป็นที่รักผู้นี้ เช่นกันกับที่ท่านอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อทุกคน

“ให้ท่านจำเริญขึ้นและมีสุขภาพดี เหมือนอย่างที่ดีวิญญานของท่านจำเริญอยู่นั้น” ยอห์นอธิษฐานอย่างขะมักเขม้นขอให้พี่น้องผู้เป็นที่รักผู้นี้จะจำเริญขึ้นและมีสุขภาพที่ดีเหมือนอย่างที่ดีวิญญานของเขา ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้โดยไม่ต้องสงสัยว่ากายอัสคนนี้เป็นผู้ที่มิชีวิตฝ่ายจิตวิญญานและคำพยานที่โดดเด่น และยอห์นอธิษฐานขอให้เขาจำเริญขึ้นในทุกๆด้านเช่นเดียวกับที่ดีวิญญานของเขาจำเริญอยู่

คำกรีกในที่นี้ที่แปลว่า “จำเริญขึ้น” ยังถูกใช้ใน โรม 1 : 10 และ 1 โครินธ์ 16 : 2 และยังหมายความว่ายอห์นปรารถนาให้กายอัสมีความสำเร็จและความสุข ความสำเร็จในธุรกิจการงาน ในความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือในรฐานะหน้าที่ใดใดที่คริสเตียนต้องปฏิบัติ ดังนั้นเราจึงเห็นได้ว่าเราควรอธิษฐานเพื่อเพื่อนของเรา และปรารถนาให้พวกเขาจำเริญขึ้นในทุกๆด้านที่เป็นสิ่งที่มีเกียรติ ยอห์นยังคำนึงถึงสุขภาพของพี่น้องผู้เป็นที่รักคนนี้ด้วย ท่านต้องการให้เขาได้ชื่นชมยินดีกับพระพรแห่งการมีสุขภาพที่แข็งแรงและไม่เจ็บป่วยใดใด ในการเป็นทหารที่ดีในกองทัพของพระเยซูคริสต์

ข้อ 3 “เพราะว่าข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง เมื่อพวกพี่น้องได้มา และเป็นพยานถึงความจริงที่อยู่ในตัวท่าน ตามที่ท่านได้ดำเนินตามความจริงนั้น”

เราไม่รู้ว่าใครคือพวกพี่น้องเหล่านี้ นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมรู้ว่าพระคัมภีร์ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นโดยมนุษย์ธรรมดาทั่วไป เพราะถ้ามนุษย์เป็นผู้เขียน เขาก็จะพยายามกล่าวถึงรายชื่อบุคคลต่างๆมากมายในหลายๆโอกาสที่พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุชื่อเอาไว้ แต่ชื่อเหล่านั้นก็ไม่ได้สำคัญในที่นี้ เพราะพระเจ้าทรงจดจำและจะทรงประทานบำเหน็จอย่างยุติธรรมและชอบธรรม เราจึงไม่จำเป็นต้องรู้จักชื่อของคนเหล่านี้ที่ได้เดินทางมาพบกับยอห์นสาวกผู้เป็นที่รักและได้รายงานเรื่องต่างๆให้แก่ท่าน และแทบจะเป็นไปได้อย่างแน่นอนว่าคนกลุ่มเดียวกันนี้ก็เป็นผู้นำส่งจดหมายฝากฉบับนี้จากยอห์นถึงผู้รับด้วย (ข้อ 9) เป็นไปได้ว่าคนกลุ่มนี้อาจได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ดีนักจากดีโอเฟรเตส แล้วจึงได้รับการต้อนรับเข้าในบ้านของกายอัสและได้รับการปฏิบัติอย่างดีเยี่ยมจากเขา จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่พวกเขาจะรายงานถึงเรื่องการปฏิบัติตนในฐานะคริสเตียนและจิตวิญญานแห่งความไม่เห็นแก่ตัวของกายอัสเมื่อพวกเขากลับมาพบกับยอห์นผู้เป็นที่รัก พวกเขา “เป็นพยานถึงความจริง” ซึ่งอยู่ในตัวกายอัส

หมายความว่าเขาเป็นผู้ที่ยืนหยัดเพื่อความจริง ดำเนินในความจริงไม่ใช่ในความเทียมเท็จซึ่งกำลังแพร่หลายอยู่รอบตัวเขา ยอห์นได้ชื่นชมผู้เชื่อที่รักคนนี้เหมือนอย่างที่ท่านได้เคยชื่นชม “สตรีที่ทรงเลือกสรรไว้” ในจดหมายฝากฉบับที่สอง

ผมเกรงว่าในทุกวันนี้เรากำลังมีความปลาบปล้มยินดีน้อยเกินไปในฐานะผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณ ต่อพี่น้องที่เป็นดั่งทารกในความเชื่อหรือคนหนุ่มสาวซึ่งกำลังเติบโตขึ้นในพระคุณของพระเจ้า คำชมเชยที่กล่าวออกมาในจังหวะเวลาที่เหมาะสมสามารถหนุนใจคริสเตียนหนุ่มสาวได้เสมอ และแน่นอนว่าเราก็ควรคว้าทุกๆโอกาสที่จะหนุนใจพวกเขา คำยกย่องชมเชยอย่างจริงจังไม่ใช่การประจบสอพลอ สามารถทำให้หนุ่มสาวผู้เชื่อสามารถเดินทางไปต่อได้ในยามที่พวกเขา กำลังถูกบั่นทอนจิตใจและถดถอยลงในชีวิตคริสเตียนของพวกเขา

ข้อ 4 “ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ข้าพเจ้ายินดียิ่งกว่านี้ คือที่ได้ยินว่า บุตรทั้งหลายของข้าพเจ้าดำเนินตามความจริง”

ในที่นี้ เมื่อยอห์นกำลังกล่าวถึงว่า “บุตรทั้งหลาย” ของท่านดำเนินตามความจริง ก็ไม่ได้จำเป็นต้องหมายความว่ากายอัสได้รับเชื่อจากพันธกิจของยอห์น โดยอัครทูตยอห์นน่าจะชรามากแล้วในตอนนั้นและกายอัสก็น่าจะอายุน้อยกว่าท่านมาก จึงเป็นเรื่องธรรมชาติถ้ากายอัสจะมองว่ายอห์นเป็นเสมือนราวกับบิดาฝ่ายวิญญาณของเขา

เป็นเรื่องน่ายินดีเสมอสำหรับผู้รับใช้พระเจ้าที่จะได้ทราบว่าพวกพี่น้องที่ได้บังเกิดใหม่แล้วภายใต้การดูแลของเขา กำลังเติบโตขึ้นเรื่อยๆในพระคุณ ดำเนินในความจริง และก้าวไปข้างหน้าสู่สิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า โดยส่วนตัวของผมนั้น ช่วงเวลานานกว่าหนึ่งในสี่ของศตวรรษแห่งการเทศนาพระกิตติคุณ ความยินดีในจิตใจของผมนั้นก็คือการได้หวนกลับไปยังคริสตจักรหรือชุมชนเดิมที่ผมได้เคยเทศนามาก่อนและได้พบว่าบรรดาผู้เชื่อที่ได้กลับใจรับเชื่อจากเมื่อครั้งก่อนนั้นกำลังดำเนินกับพระเจ้าเติบโตในพระคุณ และก้าวหน้าในฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นเรื่องที่ชุ่มฉ่ำจิตวิญญาณของผมเสมอในการได้พบว่าบรรดาผู้เชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากผมเหล่านั้นกำลังมุ่งไปสู่สิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการอภิบาลคริสตจักร การกำกับดูแลดนตรีในคริสตจักร หรือกระทั่งการสอนรวีวารศึกษา หรือการใดใดที่เป็นการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อ

ข้อ 5 “ท่านที่รัก เมื่อท่านกระทำสิ่งใดแก่พี่น้องและแก่คนแปลกถิ่น ท่านก็กระทำอย่างสัตย์ซื่อ”

ในที่นี้ ยอห์นกำลังกล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้นถึงการงานแห่งความรักเมตตาและน้ำใจกว้างขวางของกายอัส ท่านกล่าวถึงความเอื้อเฟื้อของเขาและประกาศว่าเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้เชื่ออย่างสัตย์ซื่อและบรรลุตามพระบัญญัติของพระคริสต์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของพี่น้องต่อพี่น้องด้วยกัน ไม่ว่าชายคนนี้ได้กระทำอะไรลงไปก็ตาม เขาได้กระทำอย่างดี และกระทำด้วยความเต็มใจของเขาและด้วยความจริงใจ ยอห์นไม่ได้กำลังประจบสอพลอเขา แต่ท่านคือ “สาวกผู้เป็นที่รัก” และท่านทราบดีว่าความรักย่อมให้กำเนิดความรัก โลกที่เย็นชาใบนี้จำเป็นต้องได้รับบัพติศมาในความรัก และต้องเป็นความรักชนิดที่ปราศจากความเห็นแก่ตัวและเต็มหัวใจของผู้คนให้เต็มไปด้วยการปรนนิบัติรับใช้กันและกัน

จะสังเกตได้ว่ายอห์นได้ชื่นชมกายอัส ไม่ใช่แค่เพียงเรื่องน้ำใจกว้างขวางและความรักเมตตาของเขาต่อ “พี่น้อง” เท่านั้น แต่ยังมีต่อ “คนแปลกถิ่น” อีกด้วย คือผู้คนที่เขาไม่เคยพบเจอมาก่อน อาจเป็นไปได้ว่าเป็นคนที่มาเยี่ยมเยียนคริสตจักร แต่ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าคนแปลกถิ่นเหล่านี้เป็นผู้เชื่อด้วยแน่นอน ดังนั้น พวกเขาก็เป็นพี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย

ข้อ 6 “เขาเหล่านั้นได้เป็นพยานต่อหน้าคริสตจักรถึงความรักของท่าน ถ้าท่านจะช่วยจัดส่งเขาเหล่านั้นในการเดินทางของเขา ตามที่สมควรตามแบบอย่างของพระเจ้า ท่านก็จะกระทำดี”

พี่น้องที่เป็นพยานถึงความรักเมตตาของกายอัสเหล่านี้ย่อมเป็นพยานต่อยอห์น หรืออาจจะต่อทั้งที่ประชุมคริสตจักรเลยก็ได้ บางคนชี้ว่าคนเหล่านี้ อาจเป็นพยานต่อคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส

“...ถ้าท่านจะช่วยจัดส่งเขาเหล่านั้นในการเดินทางของเขา...ท่านก็จะกระทำดี” ข้อความในตอนนี่ยังสามารถแปลได้อีกว่า “...เขาเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้ช่วยจัดส่งการเดินทาง...” การให้ความช่วยเหลือที่นี้อาจหมายถึงด้านการเงิน หรืออาจหมายถึงอาหาร การกินและสัมภาระต่างๆก็ได้ หรืออาจหมายความว่าพวกเขาได้ร่วมเดินทางไปส่งพี่น้องอีกกลุ่มหนึ่งเพื่อเป็นการหนุนใจและมีส่วนค้ำชูธรรมด้วยกันในระหว่างการเดินทางก็เป็นได้ แต่สิ่งที่เรารู้ก็คือกายอัสได้รับคำแนะนำให้ช่วยพวกเขาในทุกทางที่เป็นไปได้ และบัดนี้พวกเขากำลังจะออกเดินทางอีกครั้งและยอห์นก็ชื่นชมพวกเขาให้กายอัสฟังด้วย เป็นธรรมเนียมปกติของคริสตจักรท้องถิ่นต่างๆในยุคสมัยนั้นในการให้การต้อนรับดูแลพี่น้องผู้เชื่อที่เดินทางผ่านทางเมืองหรือชุมชนที่คริสตจักรนั้นอยู่ แต่น่าสังเกตในที่นี้ว่ายอห์นได้ชื่นชมพวกพี่น้องเหล่านี้ให้ครัวเรือนของกายอัสฟังแทนที่จะเป็นทั้งคริสตจักร เหตุผลสำหรับเรื่องนี้อยู่ในข้อที่ 9 และ 10 ยอห์นรู้ว่ากายอัสจะปฏิบัติต่อคนเหล่านี้เฉกเช่นพี่น้องคริสเตียน และจะช่วยเหลือพวกเขาอีกเหมือนอย่างที่เขาได้เคยช่วยเหลือในครั้งแรกที่ได้พบกันในทุกทางที่เป็นไปได้ ดังนั้นเขาจึงควรที่จะ “กระทำดี” เพราะเขาจะได้มีโอกาสดูแลบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า “ตามที่สมควรตามแบบอย่างของพระเจ้า” คือคนเหล่านั้นที่คู่ควรได้รับการสนับสนุน ความรัก และส่วนค้ำชูธรรม คือคนเหล่านั้นที่เป็นคนของพระเจ้า

ข้อ 7 “เขาเหล่านั้นได้ออกไปเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ และไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกต่างชาติเลย”

“เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์” ในที่นี้บ่งชี้ไปถึงพระเจ้า หมายความว่าพี่น้องเหล่านี้ได้ออกเดินทางโดยมีแรงจูงใจอยู่ในงานของพระเจ้าและประโยชน์ของคริสตจักร ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของพวกเขาเอง “เขาเหล่านั้นได้ออกไป” แน่แน่นอนว่าข้อความนี้บ่งชี้ว่าพวกเขาได้ออกไปแล้วและกำลังอยู่ในระหว่างการเดินทางโดยพระนามของพระเจ้า เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์

“...และไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกต่างชาติเลย” ในที่นี้รวมถึงทุกคนที่ไม่ใช่ชาวยิว คำว่า “ต่างชาติ” เป็นคำที่ถูกใช้บ่อยๆในพันธสัญญาใหม่โดยเล็งถึงคนบาป และพบในเรื่องราวช่วงก่อนเหตุการณ์การตรึงกางเขนของพระเยซูคริสต์มากกว่าภายหลังเหตุการณ์นั้น เพราะพระเยซูทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างทั้งสองฝ่ายลง บัดนี้ทั้งชาวยิวและชาวต่างชาตินั้นเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเจ้าอย่างเหมือนกัน และพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยชาวต่างชาติให้รอดเช่นเดียวกันกับชาวยิว ดูเหมือนว่าพี่น้องเหล่านี้มีความมั่นอกมั่นใจเกี่ยวกับการสนับสนุนต่างๆที่พวกเขาจะได้รับ รวมถึงตัวผู้ให้การสนับสนุนและน้ำใจที่กว้างขวางนั้นๆแก่พวกเขาด้วย เมื่อพวกเขาออกไป พวกเขาตั้งใจที่จะไม่รับการช่วยเหลือทางการเงินใดใดเลยจากผู้ที่ไม่เชื่อ แต่จะรับจากพี่น้องผู้เชื่อด้วยกันเท่านั้น

ในช่วงยุคสมัยแรก พวกเขาคือกลุ่มคนที่ตั้งใจจะประกาศพระกิตติคุณ “โดยไม่คิดเงิน” มิเช่นนั้นพวกเขาก็อาจจะถูกกล่าวหาว่าพวกเขาเทศนาเพียงเพราะจะได้เงินหรือสิ่งของต่างๆ ในช่วงปีแรกๆของการเดินทางทำพันธกิจของเปาโล ท่านก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลยจากบรรดาผู้ที่กลับใจรับเชื่อจากพันธกิจของท่าน แต่ท่านสนับสนุนตนเองด้วยการประกอบวิชาชีพของท่านในการเป็นช่างทำเต็นท์ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีหลังๆท่านได้สั่งสอนคริสตจักรต่างๆเกี่ยวกับการดูแลพี่น้องและการรวบรวมเงินถวาย

คนเหล่านี้ซึ่งยอห์นกล่าวถึงได้ปฏิเสธที่จะรับสิ่งใดใดจากคนต่างชาติ มิเช่นนั้นคำพยานของพวกเขาก็จะมีอุปสรรค ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถประกาศพระกิตติคุณได้อย่างเต็มที่แก่ทุกคนและสามารถยืนยันได้ว่าพวกเขากระทำการโดยไม่มีค่าตอบแทน พระเจ้าของเราทรงสามารถที่จะสนับสนุนความจำเป็นทุกอย่างของเราได้ และจะทรงกระทำเช่นนั้นเมื่อเราเชื่อวางใจในพระองค์อย่างหมดใจ เมื่อพระเยซูทรงส่งคนเจ็ดสิบคนออกไป พระองค์ได้ตรัสกับพวกเขาว่า “ผู้ทำงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตน” (ลูกา 10 : 7) เปาโลก็ได้กล่าวกับชาวโครินธ์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาว่า “คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น” (1 โครินธ์ 9 : 14) เป็นแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับวันแห่งพระคุณนี้ ที่บรรดาผู้เชื่อฟังสนับสนุนงานของพระเจ้า เรามักถูกสอนให้กลัวถวายให้พระเจ้าโดยที่พระองค์จะทรงอวยพระพรและจัดเตรียมสำหรับเรา คริสเตียนควรถวายจากใจจริง ไม่ใช่เพราะเป็นกฎหรือข้อบังคับทางศาสนาหรือคณະนิกาย เราควรถวายเพราะเรารักพระเยซู

และเราควรถวายเป็นใจกว้างขวาง โดยรู้ว่าผู้ที่ถวายมากก็จะมีการเก็บเกี่ยวมาก และถ้าเราถวายอย่างตระหนี่ก็จะได้เก็บเกี่ยวอย่างตระหนี่

ข้อ 8 “ฉะนั้นเราควรต้อนรับคนอย่างนั้น เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานกับความจริง”

ผู้เชื่อควรมีน้ำใจกว้างขวางต่อผู้เชื่อคนอื่นๆ เราควรให้ความบันเทิงใจ จัดเตรียมสิ่งจำเป็น และดูแลพวกเขาในทุกทางที่พวกเขามีความจำเป็นถ้าเราสามารถตอบสนองความจำเป็นนั้นๆได้ เราล้วนเป็นเพื่อนร่วมงานของพระเจ้าด้วยกัน เป็นอวัยวะของกายเดียวกัน เป็นสมาชิกของคริสตจักรแท้คริสตจักรเดียวซึ่งพระเยซูทรงเป็นศีรษะและรากฐาน ไม่ควรมีความเห็นแก่ตัวในท่ามกลางผู้เชื่อ ถ้าเราเห็นพี่น้องคริสเตียนของเราสักคนที่มีความขัดสนหรือความจำเป็นใดใด เราก็ควรนับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่จะได้ช่วยพี่น้องผู้นั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่ “เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานกับความจริง” เรากำลังช่วยเหลือกันในการประกาศความจริง และเมื่อเราถวายให้กับงานของพระเจ้า เราก็ไม่ควรรู้สึกที่เรากำลังถวายให้กับคนหรือโครงการ แต่ถวายแต่พระเจ้า เพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแผ่พระกิตติคุณและประกาศข่าวประเสริฐว่าพระเยซูทรงช่วยให้รอด และเมื่อเราให้การสนับสนุนคริสตจักรของเราและศิษยาภิบาลของเรา เราก็ได้มีส่วนในทุกๆดวงวิญญาณที่ได้รับการช่วยให้รอดจากพันธกิจนั้นๆด้วย

มัทนายกผู้มักใหญ่ใฝ่สูง

ข้อ 9 “ข้าพเจ้าได้เขียนถึงคริสตจักร แต่ดิโอเตรเฟส ผู้อยากจะเป็นใหญ่เป็นโตท่ามกลางพวกเขาหาได้รับรองเราไว้ไม่”

ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เขียนถึงคริสตจักร” ข้อความนี้ทำให้หวนนึกถึงการเยี่ยมเยียนครั้งก่อนเมื่อพวกพี่น้องเหล่านี้ได้ล่องหน้าไปเยี่ยมชุมชนและคริสตจักรที่กายอัสเป็นสมาชิกอยู่ เนื่องจากเป็นธรรมเนียมปกติสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นในการต้อนรับดูแลคริสเตียนที่เดินทางผ่านท้องที่ของพวกเขา จึงเป็นเรื่องธรรมชาติสำหรับยอห์นที่จะชื่นชมคนเหล่านี้ให้คริสตจักรฟัง “แต่ดิโอเตรเฟส ผู้อยากจะเป็นใหญ่เป็นโต...” ผมไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าดิโอเตรเฟสเป็นมัทนายกในคริสตจักร แต่ผมเชื่อเป็นการส่วนตัวว่าเขาเป็น เรามีมัทนายกหลายคนที่ย่ำกรงและดำเนินอยู่ในทางของพระเจ้า ถ่อมใจ และประกอบด้วยพระวิญญาณ แต่ก็ยังมีบางคนที่ตรงกันข้าม มัทนายกบางคนคิดว่างานของพวกเขาคือการจ้างหรือไล่นักเทศน์ออก และดำเนินกิจการต่างๆภายในคริสตจักรตามแนวทางที่ตนเองเห็นชอบ แต่ถ้าคนเหล่านี้ได้อ่านพระธรรมกิจการในบทที่ 7 พวกเขาจะรู้ว่าพันธกิจของเหล่ามัทนายกนั้นแตกต่างไปจากที่พวกเขา กำลังกระทำอยู่

ดิโอเตรเฟสไม่ได้ตระหนักถึงสิทธิอำนาจของยอห์นผู้เป็นที่รัก เขาไม่ยอมรับคำแนะนำของยอห์นในฐานะผู้มีสิทธิอำนาจในคริสตจักร พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าดิโอเตรเฟสมีตำแหน่งใดใดในคริสตจักรหรือไม่ แต่เรารู้แน่ว่าเขาเป็นบุคคลที่มีอำนาจในคริสตจักรนั้นๆอย่างไม่ต้องสงสัย นี่เป็นหลักฐานจากอิทธิพลที่เขาได้อยู่ มีคนเช่นนี้อยู่มากในคริสตจักรท้องถิ่นทุกวันนี้ คือคนจำพวกที่ถ้าอยากจะทำให้พวกเขาบอกความจริงเมื่อถามว่าพวกเขาเป็นสมาชิกอยู่ในคริสตจักรหรือไม่ พวกเขาจะตอบว่า “ผมไม่ใช่สมาชิกของคริสตจักร แต่คริสตจักรเป็นของผม” มีคริสตจักรอยู่หลายแห่ง (และที่น่าเศร้าสำหรับผม ผมเคยอยู่ในคริสตจักรแบบนั้นบางแห่งมาก่อน) ที่ไม่ได้ดำเนินกิจการต่างๆโดยพระเจ้า หรือโดยศิษยาภิบาล หรือแม้กระทั่งโดยคณะธรรมกิจ แต่โดยคนเพียงแค่มุขเดียว บางครั้งคนๆนั้นก็เป็นผู้ชาย และในบางกรณีที่ยิ่งน่าเศร้า คนๆนั้นเป็นผู้หญิง แต่ในสภาวการณ์เช่นนั้น ทั้งคริสตจักรดำเนินไปตามที่คนๆนั้นสั่งการ ถ้าคนๆนั้นสั่งให้ไป ทั้งคริสตจักร ศิษยาภิบาล ไปจนถึงคณะธรรมกิจ ก็ต้องไปกันทั้งหมด ดิโอเตรเฟสก็เป็นดังคนๆนั้นในคริสตจักรเหมือนกัน เขาปฏิเสธคำขอของยอห์นและปฏิเสธที่จะยอมรับพวกพี่น้อง

ในภาษากรีกคำว่า “ผู้อยากจะเป็นใหญ่เป็นโต” นั้นเป็นคำเดียว และไม่ปรากฏในที่อื่นของพันธสัญญาใหม่เลย ความหมายตรงตัวของคำนี้ในภาษาเดิมนั้นแปลอย่างเรียบง่ายได้ว่า “ผู้ที่อยากเป็นลำดับแรก” คือคนที่ถ้าไม่รุ่งก็ร่วง แต่ไม่มีใครจะสามารถยกตนขึ้นหรือลุแก่อำนาจได้ในคริสตจักรของพระเจ้า ทั้งศิษยาภิบาล มัทนายก และผู้นำคริสตจักร จะต้องไม่เป็น “เจ้านายที่ข่มขู่ผู้สืบทอดของพระเจ้า” (1 เปโตร 5 : 3)

ข้อ 10 “เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะจดจำการกระทำทั้งหลายของเขา คือที่เขาพรัากล่าวใส่ความเราด้วยถ้อยคำ ประสงค์ร้าย และเท่านั้นที่ยังไม่สาแก่ใจ เขาเองไม่ยอมรับรองพี่น้องเหล่านั้น และหน้าข้ายังกีดกันคนที่ใครจะรับรองเขา และไล่เขาออกจากคริสตจักรไปเสีย”

จากข้อนี้ (และข้อที่ 14 ด้วย) ยอห์นได้วางแผนที่จะไปเยี่ยมเยียนกายอัสผู้เป็นที่รักและคริสตจักรที่เขาอยู่ และในการ เยี่ยมเยียนนั้นท่านได้ประกาศว่า “ข้าพเจ้าจะจดจำการกระทำทั้งหลายของเขา” คำแถลงนี้บ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่ายอห์นตั้งใจจะ เมิชญาหน้ารับมือกับชายคนนั้นตามแนวทางของคริสเตียนอันสมควรและโดยช่องทางที่สมควร เพื่อจะแน่ใจว่าเขาคนนี้จะได้รับการ จัดการและลงวินัยความเห็นแก่ตัว ความหยิ่งยโส และจิตวิญญาณแห่งความมักใหญ่ใฝ่สูงในคริสตจักรของเขาด้วย ยอห์นไม่ได้ กล่าวคำแถลงนี้ด้วยจิตวิญญาณที่ไม่ดี ท่านไม่ได้เป็นปฏิปักษ์กับคนๆนี้แต่อย่างใด แต่เป็นหน้าที่ของท่านในการจัดการกับคนที่ทำ ทายอำนาจของพระวิญญาณต่อพี่น้องผู้เชื่อ หลายต่อหลายครั้งในพระกิตติคุณยอห์น (และเช่นกันในจดหมายฝากเหล่านี้) ท่าน ได้เน้นย้ำถึงความรักฉันพี่น้อง และถ้าเราไม่สามารถกระทำเช่นนี้ต่อพี่น้องในพระคริสต์ของเราได้ “ความรักของพระเจ้าจะดำรง อยู่ในผู้นั้นอย่างไรได้” (1 ยอห์น 3 : 17) บรรดาผู้นำและผู้รับใช้ในคริสตจักรต่างก็กระทำบาปเมื่อพวกเขาไม่ได้จัดการกับคน อย่างดีโอเตรเฟส สิ่งที่เขาได้กระทำนั้นได้ถูกกระทำอย่างเปิดเผยและทั้งคริสตจักรก็รับรู้ ดังนั้น เรื่องนี้จึงจำเป็นต้องได้รับการ จัดการอย่างเปิดเผยและต่อหน้าที่ประชุมในคริสตจักรทั้งหมด

ใน 1 โครินธ์ 5 : 3 - 5 เราได้รู้ว่าเปาโลได้ปฏิบัติการณ์ลงวินัยในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ และสิ่งนี้ก็ควรถูกปฏิบัติด้วยใน ทุกวันนี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ยอห์นกล่าวถึงดีโอเตรเฟสว่าเขาได้ “พรัากล่าวใส่ความเราด้วยถ้อยคำประสงค์ร้าย” คำกรีกในข้อนี้ที่แปลว่า “พรัากล่าว” ไม่ปรากฏในที่อื่นๆของพันธสัญญาใหม่เลย ความหมายของคำนี้แปลตรงตัวว่า “พูดอย่างไหลบ่า” คือคนที่พูดมากเกินไป เหตุโดยที่สื่อความอะไรไม่ได้เลย แต่ก็ยังคงเพ้อเจ้ออย่างไม่มียุติประสงค์ในการที่พูดนั้น

ผมคิดว่าคุณคงจะเห็นด้วยกับผมว่าเรามีจิตวิญญาณอย่างดีโอเตรเฟสอยู่มากมายในคริสตจักรทุกวันนี้ ทั้งผู้ชายและ ผู้หญิง เราจำเป็นต้องอ่านคำตรัสของพระเยซูอีกครั้งในมัทธิว 12 : 36 “ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่ง มนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องให้การสำหรับถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา”

เราจำเป็นต้องฟังคำเตือนสติของยากอบอีกครั้ง “ดูเถิด เราเอาเหล็กบังเหียนใส่ปากม้าเพื่อให้มันเชื่อฟังเรา เราก็บังคับ มันให้ไปไหนๆได้ทั้งตัว จงดูเรือด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าเป็นเรือใหญ่ และถูกลมแรงพัดแล่นไป เรือก็ยังหันไปมาด้วยหางเสือเล็กๆ ตามใจนายท้ายที่จะให้ไปทางไหน เช่นนั้นแหละลึนก็เป็นอวัยวะเล็กๆด้วย และพูดโอ้อวดอ้างการใหญ่ จงดูเถิด ไฟนิดเดียวอาจ เผาไหม้มากเท่าใด และลึนนั่นก็เป็นไฟ เป็นโลกแห่งการชั่วช้าซึ่งตั้งอยู่ในบรรดาอวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกายเป็นมลทินไป ทำให้วิถีแห่งธรรมชาติเผาไหม้ และมันเองก็ติดไฟจากนรก เพราะสัตว์เดียรัจฉานทุกชนิด ทั้งนก งู และสัตว์ในทะเลก็เลี้ยงให้ เชื่องได้ และมนุษย์ก็ได้เลี้ยงให้เชื่องแล้ว แต่ลึนนั่นไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้เชื่องได้ ลึนเป็นสิ่งชั่วซึ่งยับยั้งไม่ได้ และเต็มไปด้วยพิษร้ายถึงตาย” (ยากอบ 3 : 3 - 8)

คริสตจักรในทุกวันนี้มีคนที่ว่าง พูดแบบโง่ๆ พูดไร้สาระ และพูดจาจิกกัดกันอยู่มากเกินไป ถ้าเราจะให้สมาชิกคริสตจักร คุกเข่าลงร้องทูลต่อพระเจ้าได้มากพอๆกับที่พวกเขาคุยโทรศัพท์ (หรือคุยลับหลังกับเพื่อนบ้านของพวกเขา) เกี่ยวกับพี่น้องและ คริสตจักรของพวกเขา เราคงจะได้มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่จนอาจขับไล่วิญญาณชั่วออกไปจากประเทศสหรัฐอเมริกาได้

สิ่งที่ดีโอเตรเฟสได้กระทำต่อพี่น้องนั้น เขาได้กระทำอย่างเปิดเผย และจากถ้อยคำภาษากรีกในที่นี้ดูเหมือนว่าเขายังคง พูดเช่นนั้นอยู่ ไม่คิดที่จะยับยั้งตน เขายังคงพรัากล่าวใส่ความยอห์น “ด้วยถ้อยคำประสงค์ร้าย” คำว่าประสงค์ร้ายในที่นี้ หมายถึง อย่างชั่วร้าย ดังนั้น ดีโอเตรเฟสได้พูดถ้อยคำที่ชั่วร้ายมากมายต่อยอห์น คือถ้อยคำที่ให้ร้ายต่ออิทธิพลและตัวของสาวก ผู้เป็นที่รักท่านนี้

“และเท่านั้นที่ยังไม่สาแก่ใจ” (ยังไม่พึงพอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น) “เขาเองไม่ยอมรับรองพี่น้องเหล่านั้น และหน้าซำยังกีดกันคนที่ใครจะรับรองเขา และไล่เขาออกจากคริสตจักรไปเสีย” ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับใครเลยในคริสตจักรที่จะถือครองอำนาจและมีอิทธิพลมากมายอย่างดิโอเตรเฟส และยอห์นตั้งใจที่จะเห็นว่ามีการลงมือทำบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากถ้อยคำของยอห์นในที่นี้ดูเหมือนว่าพี่น้องบางคนในคริสตจักรนั้นตั้งใจที่จะต้อนรับบรรดาคนที่ยอห์นส่งไป แต่ดิโอเตรเฟสไม่ต้องการที่จะรับคนพวกนี้ และก็ไม่ต้องการให้คริสตจักรรับคนพวกนี้ด้วย และใครก็ตามในคริสตจักรที่ต้องการจะรับคนพวกนี้ก็ถูกข่มเหงและถูกขับไล่ออกจากคริสตจักร ทั้งหมดนี้เพราะอิทธิพลของดิโอเตรเฟส

ข้อ 11 “ท่านที่รัก อย่าเอาเยี่ยงสิ่งที่ชั่ว แต่จงเอาอย่างสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำดีก็มาจากพระเจ้า ผู้ที่ทำชั่วก็ไม่เห็นพระเจ้า”

เป็นที่แน่ชัดว่ายอห์นกำลังนึกถึงดิโอเตรเฟสอยู่ในใจในที่นี้ ภายอัสเป็นพี่น้องผู้เป็นที่รักผู้ซึ่งมีคำพยานที่ดี และยอห์นก็กำลังเตือนสติเขาว่าอย่าให้การกระทำของดิโอเตรเฟสนั้นมีอิทธิพลต่อเขา อย่างไรก็ตาม ภายอัสก็ไม่ควรถือเอาเรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัวและพยายามจัดการคนที่มักใหญ่ใฝ่สูงคนนี้ด้วยตนเอง แต่ให้ยอห์นเป็นผู้ดูแลเรื่องนี้เมื่อท่านเดินทางมาเยี่ยมคริสตจักร ภายอัสเป็นคนที่มามีอิทธิพลคนหนึ่งและเขาก็ได้แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณแบบคริสเตียนในทุกๆสิ่ง แต่ถึงกระนั้นยอห์นก็รู้ว่าซาตานนั้นไม่ได้สนใจใครหน้าไหนเลย และคงจะเป็นความเสียหายยิ่งใหญ่ต่อคริสตจักรแน่ถ้ามันสามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรผู้รักดีคนนี้ประพฤติตัวอย่างไม่สมกับที่เป็นคริสเตียนได้

“ผู้ที่ทำดีก็มาจากพระเจ้า” ภายอัสเป็นคนจิตใจดี มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อพี่น้อง และน้ำใจและความดีงามที่แสดงออกมาของเขานี้ก็เป็นหลักฐานภายนอกว่าเขาเป็นคนของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา มนุษย์เก็บผลงุ่นจากต้นไม้หนามหรือ หรือว่าเก็บผลมะเดื่อจากต้นผักหนาม ดังนั้นแหละต้นไม้ดีทุกต้นย่อมให้แต่ผลดี ต้นไม้เลวก็ย่อมให้ผลเลว ต้นไม้ดีจะเกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้” (มัทธิว 7 : 16 - 18) ภายอัสนั้นเกิดผลดี แสดงให้เห็นว่าเขามีจิตใจที่ชอบธรรม

“ผู้ที่ทำชั่วก็ไม่เห็นพระเจ้า” ต้นไม้เลวย่อมให้ผลเลว ที่ผลเลวก็เพราะต้นนั้นเลว คนอย่างดิโอเตรเฟสอาจดู “เคร่งศาสนา” พวกเขาอาจอยู่ในคริสตจักรท้องถิ่น แต่พวกเขาที่ไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ยอมรับความจริงของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้มองเห็นพระเจ้าด้วยสายตาแห่งความเข้าใจ พวกเขาเป็นลูกของซาตาน และดังนั้น การงานของพวกเขาจึงชั่วร้าย

ข้อ 12 “เดเมตรีอัสได้รับการชื่นชมจากคนทั้งปวง และความจริงเองก็เป็นพยานอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้ว ใช่แล้ว เราเองก็เป็นพยานด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเราเป็นความจริง”

มีคนที่ดีอยู่หลายคนในคริสตจักร พวกเขาไม่เหมือนกับดิโอเตรเฟส เดเมตรีอัสนั้นตรงกันข้าม เขามีคำพยานที่ดี “ได้รับการชื่นชมจากคนทั้งปวง” และจากในที่นี้เราเข้าใจว่าเขาเป็นคนที่ดำเนินในทางของพระเจ้า ยอห์นก็รู้จักชายคนนี้แบบเป็นการส่วนตัว ท่านกล่าวว่า “เราเองก็เป็นพยานด้วย” และท่านสามารถบอกเล่าคำพยานเกี่ยวกับเดเมตรีอัส บุคคลที่ได้รับการชื่นชมในคริสตจักรและในชุมชน ชายผู้ซึ่งดำเนินชีวิตคริสเตียนแบบวันต่อวัน

เดเมตรีอัสยังมีพยานคือ “ความจริงเอง” อีกด้วย เราอาจหลอกลวงผู้อื่นได้ แต่เราไม่อาจหลอกพระเจ้าได้ และนี่คือคนที่มีความพยานแห่งความจริงว่าเขาเป็นผู้ชอบธรรม เป็นผู้ที่อยู่ในทางของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นแค่เพียงชื่อเสียงภายนอกของเขาเท่านั้น แต่เป็นความเป็นจริง เป็นการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งประกาศให้ตัวเขาเองว่าเขาเป็นคนดี ไม่มีที่ติเลย

“และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเราเป็นความจริง” ยอห์นก็มีคำพยานเช่นนี้ จากเท่าที่พระวจนะของพระเจ้าได้บอกกับเรา ไม่มีเรื่องความบาปหรือความผิดใดๆถูกบันทึกถึงท่านเลย ท่านอยู่กับพระเยซูขณะที่เมื่อสาวกคนอื่นๆหลบหนีเอาชีวิตรอดด้วยความกลัว แต่ท่านยืนอยู่กับมารดาของพระเยซูเมื่อองค์พระผู้ช่วยให้รอดทรงถูกตรึงอยู่บนกางเขน สำหรับสาวกผู้เป็นที่รักคนนี้ พระเจ้าได้ทรงใช้ท่านสำหรับการเขียนพระธรรมห้าเล่มในพันธสัญญาใหม่ เป็นพระธรรมห้าเล่มที่สำคัญมากในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้ทรงประทานพระกิตติคุณให้เราเล่มหนึ่งผ่านทางยอห์น (หนังสือแห่งความรอด) จดหมายฝากฉบับแรกของยอห์น (หนังสือแห่งความชื่นชมยินดี) จดหมายฝากฉบับที่สองและสามซึ่งพูดถึงเรื่องความจริงและความรักอันพี่น้อง และพระธรรมวิวรณ์ ข้อความสุดท้ายของพระเจ้าถึงมนุษยชาติ จึงนับได้ว่ายอห์นนั้นเป็นอัครทูตที่ไม่ธรรมดาเลย

ข้อ 13 “ข้าพเจ้ามีหลายเรื่องที่จะเขียน แต่ไม่อยากจะเขียนถึงท่านด้วยน้ำหมึกและปากกา”

ในที่นี้เราได้พบข้อความที่แทบจะเหมือนกันกับตอนท้ายของจดหมายฝากฉบับที่สอง ยอห์นมีเรื่องหลายเรื่องอยู่ในใจของท่าน เป็นเรื่องที่ท่านต้องการจะบอก แต่ท่านปรารถนาที่จะรอคอยและได้บอกกล่าวแบบหน้าต่อหน้ากับเพื่อนและพี่น้องผู้เป็นที่รักผู้นี้มากกว่า เรื่องบางเรื่องนั้นพูดดีกว่าเขียน เรื่องบางเรื่องนั้นเป็นการดีกว่าที่จะได้บอกกันแบบหน้าต่อหน้า เรื่องระหว่างผู้เชื่อด้วยกันหลายๆเรื่องสามารถคุยถกกันได้ดีกว่าการเพียงแค่ส่งจดหมายตอบรับหรือคุยทางโทรศัพท์ ด้วยเหตุนี้ จึงมีเรื่องอีกหลายเรื่องที่ยอห์นยังเก็บไว้ในใจของท่าน ซึ่งสามารถรอเวลาจนกว่าเมื่อท่านจะได้ไปเยี่ยมเยียนกายอัสและคริสตจักร แล้วจึงจะเป็นเวลาที่สิ่งเหล่านั้นจะถูกบอกกล่าวอย่างเป็นทางการส่วนตัว

ข้อ 14 “แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่าจะได้พบท่านในเร็วๆนี้ และจะได้พูดกันต่อหน้า ขอสันติสุขจงมีแก่ท่าน บรรดาสหายนของเราฝากคำคำนับมายังท่าน ขอฝากความระลึกถึงมายังบรรดาสหายนแต่ละคนตามชื่อของเขานั้น”

ยอห์นมีแผนที่จะไปเยี่ยมเยียนชุมชนและคริสตจักรแห่งนี้ในเวลาอีกไม่นานอย่างแน่นอน ยิ่งเมื่อเกิดเรื่องขึ้นที่นั่นก็ยิ่งต้องไปหาและแก้ไขสิ่งต่างๆอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ยอห์นเชื่อในการทำตามแนวทางของพระคัมภีร์ และแนวทางของพระคัมภีร์คือการเผชิญหน้ากับปัญหาและแก้ไขอย่างไม่รีรอแม้กระทั่งก่อนที่เราจะนำเครื่องบูชาของเราถวายต่อพระเจ้าเสียอีก ตามที่พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่า พี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา กลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน” (มัทธิว 5 : 23 - 24)

“บรรดาสหายนของเราฝากคำคำนับมายังท่าน” ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่ายอห์นมีเพื่อนสนิทหลายคน และจากข้อที่เราเพิ่งจะศึกษาไปนี้ กายอัสและเดเมตรีอัสก็คงจะเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ พวกเขาและยอห์นคงจะมีเพื่อนร่วมกันหลายคน และกลุ่มเพื่อนที่รู้จักร่วมกันเหล่านี้เองที่ยอห์นกำลังกล่าวถึง

“ขอฝากความระลึกถึงมายังบรรดาสหายนแต่ละคนตามชื่อของเขานั้น” ในขณะที่ยอห์นกำลังคิดถึงคริสตจักรโดยรวมอย่างไม่ต้องสงสัย ท่านก็จดจำพี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านอย่างเป็นรายบุคคลด้วยเช่นกัน เราในทุกวันนี้ล้วนขาดการให้ความสนใจแบบเป็นรายบุคคล พระเจ้าทรงรักโลก แต่พระองค์ก็ทรงรักปัจเจกบุคคลด้วย พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของโลก แต่พระองค์ทรงเรียกแต่ละคนให้รับใช้พระองค์ พระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์ทีละคนๆ เราก็ควรมองดูพี่น้องผู้เชื่อของเราในฐานะปัจเจกบุคคลด้วย เราควรรักพวกเขาอย่างเป็นทางการรายบุคคล และเรียกชื่อของพวกเขาแต่ละคนได้

จากจดหมายฝากฉบับที่สามนี้ เราได้เรียนรู้ว่าคริสเตียนไม่สามารถมีชีวิตอยู่แต่ในโลกแคบๆของความเห็นแก่ตัวได้ เป็นความรับผิดชอบของเราที่จะอธิษฐานเผื่อพี่น้องชายหญิงในพระคริสต์ของเรา และปรารถนาความสุขความจำเริญขึ้นสำหรับพวกเขา พระเยซูทรงรักโลก พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อโลกนี้และเราก็ควรพยายามให้มากที่สุดในการช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่เหมือนกับเรา ที่เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า

ยอห์นได้พบความชื่นชมยินดีอันยิ่งใหญ่ในการได้รู้ว่าบรรดาลูกๆในความเชื่อของท่านนั้นดำเนินชีวิตอย่างคริสเตียนแท้ ดำเนินอยู่ในความจริงและในความรักของพระเจ้า ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อคริสเตียนคนอื่นๆด้วยกัน

เรายังได้เรียนรู้จากจดหมายฝากฉบับนี้อีกด้วยว่าเป็นหน้าที่ของคริสเตียนเช่นเดียวกับที่เป็นสิทธิพิเศษ ในการให้การสนับสนุนคนที่เดินทางโดยเห็นแก่พระกิตติคุณ ไม่ว่าจะเป็นมิชชันนารี ผู้รับใช้ นักประกาศ หรือใครก็ตามที่เทศนาพระกิตติคุณ

และประกาศข่าวประเสริฐแห่งความรอด เราควรมีเสรีภาพในการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่พวกเขา จัดเตรียมอาหารและที่พักให้เมื่อพวกเขาเดินทางผ่านมา จดจำไว้เสมอว่าสิ่งใดๆที่เราได้กระทำแก่เขาก็เหมือนกระทำแก่พระเจ้า เพราะพวกเขาเป็นผู้แทนของพระองค์ในการกล่าวความจริง เราควรจะมีใจที่เต็มใจมีส่วนร่วมสนับสนุนบรรดามิชชันนารีที่ได้นำพระกิตติคุณไปถึงกลุ่มคนที่ยังไม่เคยได้ยินมาก่อน ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือในต่างแดน เราต้องการความมีน้ำใจกว้างขวางแบบคริสเตียนระหว่างคริสตจักรด้วยกันเป็นอย่างมากในทุกวันนี้ เพราะมีความเห็นแก่ตัวมากมายเหลือเกินในท่ามกลางหมู่คริสเตียน คือถ้าเป็นคนที่ เป็นพวกเดียวกันกับเรา เราจึงจะช่วย ถ้าไม่ใช่ เราจะไม่ใช่ใจหรือขับไล่ออกไป ซึ่งแท้จริงไม่ควรเป็นเช่นนี้เลย

ในจดหมายฝากฉบับที่สามฉบับนี้ เราได้เห็นตัวอย่างของปัญหาที่คนหนึ่งคนสามารถก้าวขึ้นในคริสตจักรได้ และเราได้เรียนรู้ว่าคนเช่นนั้นไม่ควรได้รับอนุญาตให้ร่วมสภามัคคีธรรมและควรได้รับการจัดการ แต่เรื่องนี้ก็ควรจะทำตามหลักการของคริสเตียนและพระวาระของพระเจ้า การลงวินัยในคริสตจักรควรปฏิบัติตามกรอบของคริสเตียนที่มีรากฐานจากพระคัมภีร์ ไม่ใช่ด้วยโทสะหรือด้วยเจตนาที่จะ “เอาคืนให้สาสม”

หลังจบเรื่องจิตวิญญาณแห่งความทุกข์ใหญ่ใฝ่สูงของคนบางคนอย่างดิโอเตรเฟส เป็นที่น่าชื่นใจสักเท่าใดที่ได้อ่านเรื่องของคริสเตียนอย่างกายอัสและเดเมตรีอัส เราควรตามแบบอย่างของคนเหล่านั้นในเรื่องการดี เราต้องการคนเช่นนี้อีกจำนวนมากในคริสตจักรทุกวันนี้ คือคนที่มิจิตใจดี เอาใจใส่ มีความรัก เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นมิตรกับคนแปลกหน้า และพร้อมช่วยเหลือทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ผมขอย้ำอีกครั้ง โลกที่น่าสงสาร เห็นแก่ตัว และแล้งน้ำใจใบนี้ จำเป็นต้องได้รับบำบัดรักษาด้วยความรักของพระเจ้า ยิ่งมีความรักและความไม่เห็นแก่ตัวมากขึ้นเท่าไรในท่ามกลางคริสเตียน ก็ยิ่งทำให้โลกนี้เป็นที่ที่น่าอยู่มากขึ้นเท่านั้น

ผมสงสัยว่า ถ้ายอห์นจำเป็นจะต้องเขียนจดหมายถึงคุณและผมบ้าง ท่านจะสามารถกล่าวคำชมเชยและให้คำพยานที่ดีอย่างที่ท่านได้ทำกับกายอัสและเดเมตรีอัสได้หรือไม่? หรือท่านจะต้องตำหนิติเตียนเราที่มีจิตวิญญาณแบบดิโอเตรเฟส? ขอพระเจ้าทรงช่วยเราในการค้นดูในจิตใจของเราเอง และขอพระองค์ทรงขจัดเอาความน่ารังเกียจ เห็นแก่ตัว และโลกียวิสัยในตัวเราให้หมดสิ้น และทรงเติมเราให้เต็มเปี่ยมด้วยความรักและพระวิญญาณของพระองค์ ขอให้พวกเราเป็นดังจดหมายฝากที่มีชีวิตซึ่งทุกๆคนจะสามารถอ่านได้ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

ผมขอจบชุดบทเรียนนี้ด้วยคำอธิษฐานว่า :

ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตวันต่อวัน

ในหนทางแห่งการรู้จักปฏิเสธตนเอง

จนกระทั่งว่าแม้ในยามที่ข้าพระองค์คุกเข่าลงอธิษฐาน

คำอธิษฐานของข้าพระองค์ก็จะกล่าวเพื่อผู้อื่น